

Hof van beroep Gent, zesde kamer, in correctionele zaken, 6 februari 2017

Notitienummer griffie 2016/NT/496

Notitienummer parket-generaal 2015/PGG/2263 - 2016/VJ11/496

Not.nr. DE.55.F1.002831/15

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

en

HET FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, DE
BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE
STRIJD TEGEN MENSENHANDEL,

als rechtsopvolger van het vroegere CGKR, autonome openbare dienst opgericht bij wet van
15/02/1993,

1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138,

*burgerlijke partij voor de Onderzoeksrechter met klacht met burgerlijke partijstelling d.d.
05/02/2016*

tegen

1. (thans niet inzake)
2. N. A.,
geboren te Irak op (...),
van Iraakse nationaliteit,
zonder gekende woon-of verblijfplaats in het Rijk,
roepnaam "B./B.",
Alias
B. D. ° (...) Irak,
M. B. ° (...) Irak,
A. B. ° (...) Irak,
M. A. ° (...) Irak,
N. B. ° (...) Iran,
A. M. ° (...) Irak,
A. B. ° (...) Irak,
A. M. ° (...) Irak,
A. B. M. ° (...)

**op de terechtzitting van 28/11/16 zich geïdentificeerd als ABDUL Bestunt
005/02/1984,**

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

3. S. B. I.
geboren te Irak op ° (...),
van Iraakse nationaliteit,
zonder gekende woon-of verblijfplaats in het Rijk,
roepnaam "B./B./B.",
alias
I. A. S. ° (...) Irak,
B. A. ° (...) Irak,
A. B. ° (...) Irak,
B. A. ° (...) Irak,
B. A. ° (...) Irak,
A. B. ° (...) Irak,
A. A. ° (...) Irak,
A. B. ° (...) Irak,
B. R. ° (...) Irak,
B. N. K. ° (...) Irak

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

4. A. B.,
geboren te Derek (Irak) op ° (...),
van Iraakse nationaliteit,
zonder gekende woon-of verblijfplaats in het Rijk,
roepnaam "P./M./M./B.",
alias A. A. B. ° (...) Iran

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

5. S. O. S.,
geboren te Syrië op ° (...),
van Syrische nationaliteit,
roepnaam "B./B.",
alias
O. M. ° (...) Syrië,
S. S. ° (...) Syrië

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

6. G. S. F.,
geboren te Chamchamal (Irak) nationaliteit,
zonder gekende woon-of verblijfplaats in het Rijk,
roepnaam "G./G."

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

7. S. A. M.,
geboren te Kirkoeek (Irak) op ° (...),
van Iraakse nationaliteit,
ingeschreven te (...),
roepnaam "A./A./A."

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

8. A. D. M. A.,
geboren te Bagdad (Irak) op ° (...),
van Iraakse nationaliteit,
ingeschreven te (...),
Ter terechtzitting verklaard adreswijziging te hebben aangevraagd voor (...)
roepnaam "M./A. J."

aangehouden bij beschikking van de heer onderzoeksrechter D. d.d. 19/08/2015
doch **onder betaling van een borgsom** van 7.500 Euro **en onder voorwaarden in
vrijheid gesteld** bij arrest van de KIB te Gent dd. 21/01/2016

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

9. A. B. A.,
geboren te Qaranjir Kirkoeek (Irak) op ° (...),
van Iraakse nationaliteit,
wonende te (...),
roepnaam "Q./K./Q./D./S./Q."

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Sint-Gillis;

10. A. M. A.,
geboren te Kirkoeek (Irak) op ° (...),
van Iraakse nationaliteit,
zonder gekende woon-of verblijfplaats in het Rijk,
roepnaam "Q./S. N./S. /C.",
alias
P. A. S. ° (...) Irak
A. A. ° (...) Irak,
S. A. P. ° (...) Irak,
A. P. S. ° (...) Irak,
A. P. S. ° (...) Irak,
S. A. ° (...) Irak,
A. S. ° (...) Irak,
H. M. ° (...) Irak,

M. M. ° (...) Irak,
M. M. A. ° (...) Irak,
K. A. ° (...) Irak,
B. M. ° (...) Irak,
M. A. ° (...) Irak,
R. K. ° (...) Irak

aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Sint-Gillis;

11. (thans niet inzake)
12. (thans niet inzake)
13. A. K. M. A. A.,
geboren te Syrië op ° (...),
roepnaam "M..",
van Syrische nationaliteit,
zonder gekende woon-of verblijfplaats in het Rijk,

thans verblijvende in de gevangenis te Vorst om andere redenen

- beklaagden –

* * *

TENLASTELEGGINGEN

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende, de elfde, de twaalfde en de dertiende:

- A. Te Wetteren, Kalken, Waasmunster en met samenhang te Groot-Bijgaarden, Drongen en elders in het Rijk, meermaals, op niet nader te bepalen data in de periode van**
- 01/10/2014 wat betreft de **eerste, de tweede, zevende, achtste, negende, tiende, de elfde, de twaalfde en de dertiende**
 - 01/05/2015 wat betreft de **derde, de vierde, de vijfde en de zesde**
- tot
- 22/05/2015 wat betreft **de eerste en de tweede**
 - 16/06/2015 wat betreft **de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de negende, de tiende, de elfde, de twaalfde en de dertiende**
 - 19/08/2015 wat betreft **de achtste**

Bij inbreuk op de artikelen 1 en 77bis van de wet van 15 december 1980, zoals laatst gewijzigd bij wet van 10 augustus 2005 (B.S.02/09/2005), in werking getreden op 12 september 2005, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, (art. 77 bis, lid 1); met de verzwarende omstandigheden dat:

- het misdrijf is gepleegd tov minderjarigen (art.77 quater, 1° wet van 15 december 1980), namelijk minstens en onder meer M. J. ° (...), R. H. ° (...), R. O. ° (...), S. H. ° (...), alias H. F. ° (...), G. A. M. ° (...) alias G. A. S. ° (...), G. S. ° (...), alias G. S. ° (...), G. A. ° (...), V. S. M. ° (...), S. A. ° (...), A. M. ° (...), kind van P. P. geboren in ° (...), kind van T. M. geboren in ° (...), S. S. ° (...), A.Z. F. ° (...), S. H. ° (...), A. A. ° (...), M. S. ° (...), M. S. ° (...), H. B. ° (...), H. K. ° (...), N. H. ° (...) alias A. H. ° (...) en A. K. ° (...) [geboren tussen 2011 en 1997]
- het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (art.77 quater, 2° wet van 15 december 1980),
- het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht (art.77 quater, 4° wet van 15 december 1980),
- van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (art. 77 quater, 6° van de wet van 15 december 1980),
- het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (art. 77 quinquies, 2° van de wet van 15 december 1980)

ten nadele van minstens 1.290 personen (129 transporten x minstens 10 personen per transport), waaronder A. Z. ° (...) Irak, R. A. ° (...) Iran, R. F. ° (...) Iran, H. E. F. ° (...) Koeweit Alias S. H. ° (...) Koeweit, A. A. ° (...) Somalië, X. A. ° (...) Irak Alias G. A. M. ° (...) Irak, S. M. ° (...) Irak, Alias M. S. ° (...) Irak, A. S. R. ° (...) Irak, A. H. M. ° (...) Syrië, A. M. ° (...) Syrië, S. N. ° (...) Afghanistan, J. A. M. ° (...) Afghanistan Alias S. A. ° (...) Afghanistan Alias A. Q. ° (...), G. H. ° (...) Syrië Alias G. H. ° (...) Syrië, G. K. ° (...) Syrië Alias K. G. ° (...) Syrië, G. S. ° (...) Syrië Alias S. G. ° (...) Syrië, S. H. ° (...) Syrië Alias H. S. ° (...) Syrië, P. F. ° (...) Albanië, M. H. ° (...) Irak, W. A. ° (...) Irak, A. A. ° (...) Irak, W. A. M. ° (...) Irak, K. P. ° (...)

Iran, A. H. ° (...) Irak, F. R. ° (...) Iran, K. A. ° (...) Pakistan, H. A. ° (...) Iran, S. R. ° (...) Syrië Alias S. F. ° (...) Syrië, A. K. Y. ° (...) Syrië, A. K. K. ° (...) Syrië, A. K. F. ° (...) Syrië, N. M. ° (...) Syrië, A. E. ° (...) Syrië, A. K. ° (...) Syrië, A. A. A. ° (...) Syrië, A. M. ° (...) Syrië, A. Z. ° (...) Syrië, L. A. ° (...) Syrië, M. A. ° (...) Syrië, W. A. ° (...) Syrië, O. A. ° (...) Syrië, E. A. B. ° (...) Syrië, Y. A. ° (...) Syrië, M. N. ° (...) Afghanistan, M. S. ° (...) Afghanistan, S. M. ° (...) Afghanistan, N. K. ° (...) Afghanistan, M. B. ° (...) Syrië, A. A. ° (...) Syrië, H. M. ° (...) Syrië, M. M. A. ° (...) K. ° (...) Irak, A. A. ° (...), A. H. M. ° (...) Irak, A. I. ° (...) Irak, S. K. ° (...) Irak, P. T. A. ° (...) Iran, T. M. ° (...) Iran, A. H. ° (...) Syrië, P. A. K. ° (...) Irak, T. R. ° (...) Afghanistan, T. F. R. ° (...) Afghanistan, S. M. ° (...) Afghanistan, B. A. ° (...) Albanië, F. G. ° (...) Albanië, F. R. ° (...) Albanië, T. A. ° (...) Albanië, A. S. ° (...) Syrië, A. A. ° (...) A. A. ° (...) Syrië, A. M. ° (...) Syrië, A. A. A. ° (...) Syrië, A. M. ° (...) Syrië, T. Z. ° (...) Syrië, M. S. ° (...) Iran, A. H. M. ° (...) Syrië, K. A. ° (...) Iran, Z. E. ° (...) Iran, A. M. ° (...) Syrië, E. A. B. ° (...) Syrië, J. K. ° (...) Syrië, R. R. ° (...) Syrië, A. S. ° (...) Syrië, P. K. ° (...) Iran alias K. Z. P. ° (...) Iran, M. A. ° (...) Iran alias M. A. ° (...) Iran, R. A. F. ° (...) Iran, Z. F. ° (...) Iran, M. A. ° (...) Syrië, E. A. ° (...) Iran, B. E. ° (...) Iran, H. M. ° (...) Syrië, A. T. ° (...) Syrië, N. E. ° (...) Syrië, A. A. ° (...) Syrië, A. W. ° (...) Syrië, B. W. ° (...) Syrië, B. M. ° (...) Syrië.

B. De achtste: met samenhang te 1070 Anderlecht op niet nader te bepalen data in de periode van 01/07/2015 tot 19/08/2015 (krolg ns de data van de opnames op 12/07/2015 en 02/08/2015)

Bij inbreuk op artikel 1 van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, strafbaar gesteld door artikel 35, laatste lid van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, uitgezonderd bij overmacht, handelingen te hebben gepleegd die niet door de voormelde Wet van 14 augustus 1986 zijn Voorzien en waardoor een dier zonder noodzaak is omgekomen of zonder noodzaak een verminking, een letsel of pijn heeft ondergaan, namelijk door een kat in en wasmachine op te sluiten om vervolgens op zwierstand te zetten en door een kat aan voorpoten en hals vast te binden en een nagel uit te trekken (cfr. Deel I, st.78)

* * *

Bij **vonnis** van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D19D° kamer, rechtdoende in strafzaken d.d. **25 april 2016**, op tegenspraak gewezen ten aanzien van eerste beklaagde ..., tweede beklaagde N. A., derde beklaagde S. B. I., vierde beklaagde A. A. B., vijfde beklaagde S. O. S., zesde beklaagde G. S. F., zevende beklaagde S.-A. A. M., achtste beklaagde A. D. M. A., negende beklaagde A. B. A., tiende beklaagde A. M. A. en dertiende beklaagde A.-K. M. A. A., werd onder meer als volgt beslist:

(...)

Tweede beklaagde N. A., roepnaam "B./B.", Alias B. D. ° (...) Irak, M. B. ° (...) Irak, A. B. ° (...) Irak, M. A. ° (...) Irak, N. B. ° (...) Iran, A. M. ° (...) Irak, A. B. ° (...) Irak, A. M. ° (...) Irak, A. B. M. ° (...)

VERKLAART tweede beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT tweede beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES JAREN en een GELDBOETE van DRIEHONDERDTWINTIGDUIZEND EURO, verhoogd met 50 deciemen (x 6) of 1.920.000,00 EURO;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET tweede beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

Bijdragen - vergoeding

SPREEKT in hoofde van tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt tweede beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Derde beklaagde S. B. I., roepnaam "B./B./B.", alias I. A. S. ° (...) Irak, B. A. ° (...) Irak, A. B. ° (...) Irak, B. A. ° (...) Irak B. A. ° (...) Irak, A. B. ° (...) Irak, A. A. ° (...) Irak, A. B. ° (...) Irak, B. R. ° (...) Irak, B. N. K. ° (...) Irak

VERKLAART derde beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT derde beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIJF JAREN en een GELDBOETE van TWEEHONDERDVEERTIGDUIZEND, verhoogd met 50 deciem (x 6) of 1.440.000,00 EURO;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens derde beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET derde beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van derde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 deciem verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt derde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Vierde beklaagde A. A. B., roepnaam "P./M./M./B.", alias A. A. B. ° (...) Iran

VERKLAART vierde beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT vierde beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIJF JAREN een GELDBOET van TWEEHONDERDDERTIGDUIZEND EURO, verhoogd met 50 opdecim (x 6) of **1.380.000,00 EURO**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens vierde beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET vierde beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van

VIJF JAREN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van vierde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 decimen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt vierde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Vijfde beklaagde S. O. S., roepnaam “B./B.”, alias O. M. °(..) Syrië, S. S. °(..) Syrië

VERKLAART vijfde beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT vijfde beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIJF JAREN een GELDBOETE van ZEVENTIGDUIZEND EURO, verhoogd met 50 opdecimen (x 6) of **420.000,00 EURO**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens vijfde beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET vijfde beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van vijfde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 decimen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt vijfde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28

december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Zesde beklaagde G. S. F., roepnaam "G./G."

VERKLAART zesde beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT zesde beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIJF JAREN een GELDBOETE van VIJFTIGDUIZEND EURO, verhoogd met 50 opdecimen (x 6) of **300.000,00 EURO;**

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens zesde beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET zesde beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van zesde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 decimen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt zesde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Zevende beklaagde S.-A. A. M., roepnaam A./A./A.

VERKLAART zevende beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT zevende beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZEVEN JAREN een GELDBOETE van HONDERDNEGENTIGDUIZEND EURO, verhoogd met 50 opdecimen (x 6) of **1.140.000,00 EURO**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens zevende beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET zevende beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van zevende beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 decimen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt zevende beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Achtste beklaagde A. D. M. A., roepnaam "M./A. J."

VERKLAART achtste beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT achtste beklaagde **voor tenlastenlegging A** tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van ACHT JAREN een GELDBOETE van VIERHONDERDVIJFTIGDUIZEND EURO, verhoogd met 50 opdecimen (x 6) of **2.700.000,00 EURO**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens achtste beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET achtste beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

VERKLAART achtste beklaagde schuldig aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT achtste beklaagde **voor tenlastenlegging B** tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van DRIE MAANDEN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van achtste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 deciemmen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt achtste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Negende beklaagde A. B. A., roepnaam "Q./K./Q./D./S./Q."

VERKLAART negende beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT negende beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIJF JAREN een GELDBOETE van TWEEHONDERDENTIENDUIZEND EURO, verhoogd met 50 opdecimemen (x 6) of **1.260.000,00 EURO**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens negende beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET negende beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van negende beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 deciemmen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt negende beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Tiende beklaagde A. M. A., roepnaam "Q./S. N./S. /C.", alias P. A. S. ° (...) Irak A. A. ° (...) Irak, S. A. P. ° (...) Irak, A. P. S. ° (...) Irak, A. P. S. ° (...) Irak, S. A. ° (...) Irak, A. S. ° (...), H. M. ° (...) Irak, M. M. ° (...) Irak, M. M.. A. ° (...) Irak, K. A. ° (...) Irak, B. M. ° (...) Irak, M. A. ° (...) Irak, R. K. ° (...) Irak

VERKLAART tiende beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT tiende beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van TIEN JAREN een GELDBOETE van TWEEHONDERDVIJFTIGDUIZEND EURO, verhoogd met 50 opdecimemen (x 6) of **1.500.000,00 EURO**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tiende beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET tiende beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van tiende beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 deciemmen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van

bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt tiende beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

(...)

(...)

Dertiende beklaagde A. K. M. A. A., roepnaam "M.."

VERKLAART dertiende beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT dertiende beklaagde tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van NEGEN JAREN een GELDBOETE van VIJFTIGDUIZEND EURO, verhoogd met 50 opdecimen (x 6) of **300.000,00 EURO**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens dertiende beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting rechten

ONTZET dertiende beklaagde, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van VIJF JAREN.

Bijdragen – vergoeding

SPREEKT in hoofde van dertiende beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro met 50 decimen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt dertiende beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Kosten

Veroordeelt (eerste), **tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende, tiende**, (elfde, twaalfde) en **dertiende hoofdelijk tot 95%** van de kosten van het geding en achtste beklaagde **bijkomend tot 5% van** de kosten van het geding, in hun geheel begroot op **26.851,97 euro**, (meer de betekeningskosten van huidig vonnis voor wat betreft elfde en twaalfde beklaagde).

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migrantenstromen, de bescherming van de grondrechten en de strijd tegen de mensenhandel, ontvankelijk en in de navolgende mate gegrond:

Veroordeelt **alle beklaagden hoofdelijk** om aan de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migrantenstromen, de bescherming van de grondrechten en de strijd tegen de mensenhandel een definitieve **morele schadevergoeding van 1,00 euro** te betalen, meer een **basisrechtsplegingsvergoeding van 165,00 euro**.

Houdt de burgerlijke belangen, waarover nog niet werd gestatueerd, aan.

Overtuigingsstukken

VERKLAART overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 van het Strafwetboek, juncto artikel 77 sexies van de wet van 15 december 1980, de overtuigingsstukken met nummers 1551431, 04405/2015, 04708/2015, 08515/2015, 08516/2015, 08517/2015, 08518/2015, 08519/2015, 08520/15, 08521/2015, 08522/2015, 08523/2015, 08524/2015, 08525/2015, 08526/2015, 08527/2015 en 340/2016 VERBEURD, inhoudende zaken die het voorwerp van de misdrijven uitmaakten of die gediend hebben tot het plegen van de misdrijven;

BEVEELT de VOEGING van de voorwerpen neergelegd onder de overtuigingsstaten met nummers 5359/14, 5360/14, 1551864, 1557997, 0852/2015, 08529/2015, 08530/2015, 08531/2015, 08532/2015, 08533/2015, 08534/2015, 08535/2015, 08536/2015, 08537/2015, 08538/2015, 08539/2015, 08540/2015, 08541/2015, 08542/2015, 08543/2015, 08544/2015, 08545/2015, 08546/2015, 08547/2015, 08548/2015, 08549/2015, 08550/2015, 08551/2015, 08552/2015, 08553/2015, 08554/2015, 08555/2015, 08556/2015, 08557/2015, 08558/2015, 08559/2015, 08560/2015, 08561/2015, 08562/2015, 08563/2015, 08564/2015, 08565/2015, 08566/2015, 08567/2015, 08568/2015, 08569/2015, 08570/2015, 08571/2015, 08718/2015, 08719/2015 en 1583/2016 **bij het strafdossier**.

* * *

Tevens werd de onmiddellijke aanhouding bevolen van

A. D. M. A.;

A. S. B. alias A. S. B.;

Z. S. O., alias N. S., S. Z., Z. S., S. Z., S. Z., S. C., Z. C., C. Z., M. B., Z. S. O., Z. S. O.

A.-K. M. A. A.;

* * *

Tegen voormeld vonnis (nr. 1065/2016) werd hoger beroep ingesteld op:

25 april 2016 door de oorspronkelijk tweede beklaagde N. A. conform de akte van de gevangenis te Dendermonde, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 26 april 2016, en conform het grievenformulier neergelegd op 17 mei 2016;

25 april 2016 door de oorspronkelijk vijfde beklaagde S. O. S., conform de akte van de gevangenis te Dendermonde, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 27 april 2016, en conform het grievenformulier neergelegd op 10 mei 2016;

25 april 2016 door de oorspronkelijk zevende beklaagde S.-A. A. M., conform de akte van de gevangenis te Dendermonde, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 27 april 2016, en conform het grievenformulier neergelegd op 10 mei 2016;

26 april 2016 door de oorspronkelijk achtste beklaagde A. D. M. A., conform de akte van de gevangenis te Dendermonde, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 27 april 2016, en conform het grievenformulier neergelegd op 29 april 2016;

28 april 2016 door de oorspronkelijk vierde beklaagde A. A. B., conform de akte van de gevangenis te Dendermonde, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank Van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 28 april 2016, en conform het grievenformulier neergelegd op 2 mei 2016;

27 april 2016 door de oorspronkelijk zesde beklaagde G. S. F., conform de akte van de gevangenis te Dendermonde, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de réchtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 28 april 2016, en conform het grievenformulier neergelegd op 2 mei 2016;

2 mei 2016 door de oorspronkelijk dertiende beklaagde A. K. M. A. A. conform de akte van de gevangenis te Vorst d.d. 3 mei 2016, en die uitdrukkelijk verklaard heeft hoger beroep in te stellen op 2 mei 2016, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 10 mei 2016;

13 mei 2016 door de oorspronkelijk tiende beklaagde A. M. A. conform de beroepsakte en conform het grievenformulier neergelegd op 13 mei 2016;

14 mei 2016 door de oorspronkelijk tiende beklaagde A. M. A., conform de akte van de gevangenis te Vorst d.d. 17 mei 2016, en die uitdrukkelijk verklaard heeft hoger beroep in te

stellen op 14 mei 2016, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 17 mei 2016;

14 mei 2016 door de oorspronkelijk negende beklaagde A. B. A., conform de akte van de gevangenis te Vorst d.d. 17 mei 2016, en die uitdrukkelijk verklaard heeft hoger beroep in te stellen op 14 mei 2016, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 17 mei 2016;

18 mei 2016 door de oorspronkelijk derde beklaagde I. S. (S. B. I.), conform de akte van de gevangenis te Dendermonde, overgeschreven in het register ad hoc ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde op 19 mei 2016;

25 mei 2016 door de oorspronkelijk dertiende beklaagde A.-K. M. A. A. conform de beroepsakte en het verzoekschrift tot hoger beroep en het grievenformulier neergelegd op 25 mei 2016;

25 mei 2016 door het openbaar ministerie tegen al de beschikkingen betreffende de oorspronkelijk tweede, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende, tiende en dertiende beklaagde conform de beroepsakte en het grievenformulier neergelegd op 25 mei 2016;

Op 23 mei 2016 verklaarde de oorspronkelijk vierde beklaagde A. A. B., bij akte van de gevangenis te Dendermonde, afstand te doen van het hoger beroep ingesteld op 28 april 2016;

Ter zitting van 28 november 2016 van het hof verklaarde de oorspronkelijk vierde beklaagde A. A. B. de afstand van hoger beroep te handhaven;

Op 23 mei 2016 verklaarde de oorspronkelijk derde beklaagde I. S. (S. B. I.), bij akte van de gevangenis te Dendermonde, afstand te doen van het hoger beroep ingesteld op 18 mei 2016;

Ter zitting van 12 december 2016 van het hof trok de oorspronkelijk derde beklaagde I. S. B. de afstand van hoger beroep evenwel in;

Op 28 mei 2016 verklaarde de oorspronkelijk negende beklaagde A. B. A., bij akte van de gevangenis te Dendermonde, afstand te doen van het hoger beroep ingesteld op 14 mei 2016 (de betrokkene heeft formeel verklaard afstand te doen van zijn beroep op 26 mei 2016);

Ter zitting van 12 december 2012 van het hof verklaarde de oorspronkelijk negende beklaagde A. B. A. de afstand van hoger beroep te handhaven.

* * *

Gehoord in openbare terechtzitting van 28 november 2016 in het Nederlands, ter uitzondering van de beklaagden A. A. B., A., die zich heeft uitgedrukt in het Koerdisch en ter terechtzitting werden bijgestaan door een door het hof aangestelde en beëdigde tolk, S. M., meer dan 21 jaar oud, die de gezegden heeft omgezet ten behoeve van deze beklaagde van het Koerdisch naar het Nederlands en omgekeerd:

de vierde beklaagde A. A. B. bijgestaan door meester D. F., advocaat te Belsele, in de bevestiging van de afstand hoger beroep;

de heer advocaat-generaal F. D.;

* * *

Gehoord in openbare terechtzitting van 12 december 2016 in het Nederlands, ter uitzondering van

de beklaagden S. B. I., G. S. F., S.-A. A., A. B. en A. M., die zich hebben uitgedrukt in het Koerdisch en ter terechtzitting werden bijgestaan door een door het hof aangestelde en beëdigde tolk, S. M. meer dan 21 jaar oud, die de gezegden heeft omgezet ten behoeve van deze beklaagden van het Koerdisch naar het Nederlands en omgekeerd:

de beklaagden S. O., A. D. M. en A.-K. M. die zich hebben uitgedrukt in het Arabisch en ter terechtzitting werden bijgestaan door een door het hof aangestelde en beëdigde tolk, H. S., meer dan 21 jaar oud, die de gezegden heeft omgezet ten behoeve van deze beklaagden van het Arabisch naar het Nederlands en omgekeerd:

de beklaagden N. A. die zich heeft uitgedrukt in het Engels en ter terechtzitting werden bijgestaan door een door het hof aangestelde en beëdigde tolk, S. R., meer dan 21 jaar oud, die de gezegden heeft omgezet ten behoeve van deze beklaagden van het Engels naar het Nederlands en omgekeerd:

de burgerlijke partij HET FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN MENSENHANDEL, in haar eis vertegenwoordigd door meester C. M., in de plaats van meester P. Q., beiden advocaat te Reet;

het openbaar ministerie in zijn vordering uitgebracht door advocaat-generaal F. D.;

de beklaagde N. A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester A. W., in de plaats van meester N. L., beiden advocaat te Brugge, in opvolging van meester T. G., advocaat te Gentbrugge;

de beklaagde S. B. I. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester R. C., advocaat te Gent;

de vijfde beklaagde S. O. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester E. B., advocaat te Sint-Katelijne Waver, in opvolging van meester T. D., advocaat te Kalken;

de zesde beklaagde G. S. F. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester H. K., in de plaats van meester K. V., beiden advocaat te Dendermonde;

de zevende beklaagde S.-A. A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester S2 D., advocaat te Dendermonde;

de achtste beklaagde A. D. M. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester S. D., advocaat te Dendermonde, in de plaats van meester M. B., advocaat te Sint-Niklaas, en bijgestaan door meester T. G., advocaat te Gentbrugge;

de negende beklaagde A. B., in persoon, in de bevestiging van de afstand hoger beroep;

de tiende beklaagde A. M. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester P. D., advocaat te Gent;

de dertiende beklaagde A. K. M. A. A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester C. L. en meester D. D., beiden advocaat te Brussel in opvolging van meester S. D., advocaat te Zaventem;

* * *

de vierde beklaagde A. A. B. is ter terechtzitting niet verschenen, noch vertegenwoordigd;

* * *

Gehoord in openbare terechtzitting van 2 januari 2017 in het Nederlands, ter uitzondering van het openbaar ministerie bij monde van advocaat-generaal F. D.;

de beklaagde S. B. I. vertegenwoordigd door meester D. D., in de plaats van meester R. C., beiden advocaat te Gent;

de beklaagde G. S. F. in zijn middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester D. D., advocaat te Gent, in de plaats van meester K. V., beiden advocaat te Dendermonde;

de overige partijen waren niet aanwezig, noch vertegenwoordigd;

* * *

1. Procesrechtelijk

1.1

1.1.1

De beklaagde B. A. A. verklaarde op 23 mei 2016 ter griffie van de gevangenis afstand te doen van zijn hoger beroep ingesteld op 28 april 2016.

De beklaagde B. A. A. verklaarde ter zitting van 28 november 2016 van het hof deze afstand van hoger beroep te handhaven.

Het hof decreteert deze afstand.

Weze voor zoveel als nodig aangestipt dat het openbaar ministerie geen hoger beroep instelde tegen de beklaagde B. A. A..

1.1.2

De beklaagde B. A. verklaarde op 28 mei 2016 ter griffie van de gevangenis afstand te doen van zijn hoger beroep ingesteld op 14 mei 2016 (de betrokkene heeft formeel verklaard afstand te doen van zijn beroep op 26 mei 2016).

De beklaagde B. A. verklaarde ter zitting van 12 december 2016 van het hof deze afstand van hoger beroep te handhaven.

Het hof decreteert deze afstand.

Het openbaar ministerie verklaarde ter zitting van 12 december 2016 afstand te doen van het door zijn ambt op 25 mei 2016 tegen de beklaagde B. A. ingestelde hoger beroep.

Overeenkomstig artikel 206 Sv., zoals gewijzigd door artikel 91 van de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, heeft het openbaar ministerie thans ook de mogelijkheid om afstand te doen van een ingesteld hoger beroep. -

Het hof decreteert deze afstand.

1.2

De beklaagde I. S. B. verklaarde op 23 mei 2016 ter griffie van de gevangenis afstand te doen van zijn hoger beroep ingesteld op 18 mei 2016.

Weze voor zoveel als nodig aangestipt dat het openbaar ministerie geen hoger beroep instelde tegen de beklaagde I. S. B..

Overeenkomstig artikel 206 Sv. kan de afstand van hoger beroep worden ingetrokken totdat er akte is van verleend door, het hof of de rechtbank die van het hoger beroep kennis moet nemen. Dit is vooralsnog niet gebeurd.

De beklaagde I. S. B. verklaarde ter zitting van 12 december 2016 van het hof zijn afstand van hoger beroep gedaan op 23 mei 2016 evenwel in te trekken.

Met betrekking tot het hoger beroep op 18 mei 2016 ingesteld door de beklaagde I.S.B. wordt verder gesteld wat volgt.

De beklaagde heeft geen verzoekschrift neergelegd zoals bedoeld door artikel 204 Sv., zoals gewijzigd door artikel 89 van de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie (Potpourri II) (inwerking getreden op 1 maart 2016).

Overeenkomstig (het nieuwe) artikel 204 Sv. dient het verzoekschrift op straffe van verval van het hoger beroep nauwkeurig de grieven te bepalen die tegen het vonnis worden ingebracht, terwijl dit verzoekschrift, eveneens op straffe van verval van het hoger beroep, ter griffie moet worden ingediend binnen de termijnen die in artikel 203 Sv. worden voorgeschreven voor het aantekenen van hoger beroep.

Voor het aantekenen van (principaal) hoger beroep in strafzaken moet aldus tijdig een verklaring van hoger beroep ter griffie worden afgelegd overeenkomstig art. 203 en moet ook tijdig een verzoekschrift met grieven

('grievensformulier') ter griffie worden ingediend overeenkomstig art. 204 Sv.

Bij gebrek aan neerlegging door de beklaagde I. S. B. van een verzoekschrift met grieven (grievensformulier) zoals bedoeld in artikel 204 Sv., dient het door hem ingestelde hoger beroep onontvankelijk te worden verklaard.

De beklaagde I. S. B. voerde in dit verband ter zitting van het hof aan dat er in zijn hoofdte sprake was van overmacht omdat hij niet op de hoogte was van de verplichting om, op straffe van verval van het hoger beroep, een verzoekschrift dat de grieven bepaalt neer te leggen. Hij stelt dat hij bij het aantekenen van het hoger beroep in de gevangenis hiervan niet in kennis werd gesteld en dat hem ook geen grievensformulier werd overhandigd.

De door de beklaagde I. S. B. ingeroepen overmacht wordt evenwel niet aanvaard.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de mens die door deze niet kon worden voorzien of vermeden (zie en vgl.: Cass. 17 januari 1990, Arr.Cass. 1989, 650). De omstandigheid dat de beklaagde I. S. B. niet in kennis was van de noodzakelijkheid van het tijdig neerleggen van een verzoekschrift, maakt geen gebeurtenis uit onafhankelijk van de menselijke wil, die onvoorzienbaar en onvermijdbaar was.

De omstandigheid dat de beklaagde in de gevangenis zat, belette niet dat een verzoekschrift zoals bedoeld in artikel 204 Sv. kon worden neergelegd.

Het hof stelt overigens vast dat andere beklaagden in onderhavige zaak ook hoger beroep instelden in de gevangenis, terwijl ook tijdig een verzoekschrift zoals bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulier) werd neergelegd.

De omstandigheid dat de beklaagde I. S. B. in de gevangenis niet zou geattendeerd zijn op de noodzakelijkheid van het neerleggen van een verzoekschrift ("grievensformulier") verandert hieraan niets.

Weze ten overvloede nog opgemerkt dat de beklaagde I. S. B. voor de procedure in eerste aanleg werd bijgestaan door een advocaat (Mter. R. C.) en dat diezelfde advocaat de beklaagde ook bijstaat in onderhavige beroepsprocedure.

De beklaagde I. S. B. tekende hoger beroep aan in de gevangenis op 18 mei 2016 en op dat ogenblik was het nieuwe artikel 204 Sv. al bijna 3 maanden in werking getreden.

Hoe dan ook had de beklaagde I. S. B. (die in de procedure voor de eerste rechter en in onderhavige beroepsprocedure werd bijgestaan door een advocaat) na het tegensprekelijk vonnis van 25 april 2016 van de rechtbank van eerste aanleg Oost- Vlaanderen, afdeling Dendermonde voldoende de mogelijkheid om zich tijdig te informeren betreffende de procedurevereisten voor het aantekenen van hoger beroep. Het stond hem vrij om dit al dan

niet te doen, doch hij kan zich dan ook bezwaarlijk op overmacht beroepen wanneer hij dat niet deed.

Het hof stelt ten overvloede vast dat er totaal geen grievenformulier werd neergelegd, terwijl niets de beklaagde belette om alsnog een grievenschrift te laten neerleggen door zijn advocaat meteen nadat hij deze had verwittigd dat hij hoger beroep had aangetekend of had verwittigd van de zittingsdatum waarop de zaak in graad van beroep zou worden behandeld. De beklaagde werd bij dagvaarding betekend op 29 juni 2016 reeds verwittigd van de zittingsdatum.

Mogelijks zou dit grievenschrift dan niet tijdig zijn neergelegd maar het zou dan in ieder geval de bewering van de beklaagde I. S. B. dat hij zich in een overmachtsituatie zou hebben bevonden geloofwaardiger hebben gemaakt.

1.3

1.3.1

Het hoger beroep van de beklaagde A. N. aangetekend bij verklaring ter griffie van de gevangenis (beroepsakte) en overeenkomstig het tijdig neergelegde grievenformulier is ontvankelijk, doch beperkt zich, - nadat deze beklaagde ter zitting van het hof, bij monde van zijn advocaat, verklaarde dat bepaalde grieven niet langer werden weerhouden (zie zittingsblad van 12 december 2016) -, tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de strafmaat (1.4) en het niet toepassen van gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatieopschorting (1.6).

1.3.2

Het hoger beroep van de beklaagde O. S. aangetekend bij verklaring ter griffie van de gevangenis (beroepsakte) en overeenkomstig het tijdig neergelegde grievenformulier is ontvankelijk doch beperkt zich, - nadat deze beklaagde ter zitting van het hof, bij monde van zijn advocaat, verklaarde dat de grief met betrekking tot 'voorschriften betreffende de rechtspleging (exceptio obscuri libelli)' niet langer wordt weerhouden (zie zittingsblad van 12 december 2016) -, tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de schuldigverklaring (1.1), de strafmaat (1.4) en het niet toepassen van gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatieopschorting (1.6).

1.3.3

Het hoger beroep van de beklaagde F. G. S.

aangetekend bij verklaring ter griffie van de gevangenis (beroepsakte) en overeenkomstig het tijdig neergelegde grievenformulier is ontvankelijk doch beperkt zich, - nadat deze beklaagde ter zitting van het hof, bij monde van zijn advocaat, verklaarde aan bepaalde grieven te verzaken (zie zittingsblad van 12 december 2016) -, tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de schuldigverklaring (1.1), de voorschriften betreffende de rechtspleging (1.3), de strafmaat (1.4) en het niet toepassen van gewoon uitstel, probatie- uitstel, gewone opschorting en probatieopschorting (1.6) en tot de beschikkingen

burgerlijk gebied wat betreft de ontvankelijkheid (2.1)

1.3.4

Het hoger beroep van de beklaagde A. S.-A.

aangetekend bij verklaring ter griffie van de gevangenis (beroepsakte) en overeenkomstig het tijdig neergelegde grievenformulier is ontvankelijk doch beperkt zich, - nadat deze beklaagde ter zitting van het hof, bij monde van zijn advocaat, verklaarde aan bepaalde grieven te verzaken (zie zittingsblad van 12 december 2016) -, tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de schuldigverklaring (1.1), de strafmaat (1.4) en het niet toepassen van gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatieopschorting (1.6) en de gevraagde vrijspraak voor de tenlastelegging A en tot de beschikkingen op burgerlijk gebied wat betreft de ontvankelijkheid (2.1).

1.3.5

Het hoger beroep van de beklaagde M. A. D.

aangetekend bij verklaring ter griffie van de gevangenis (beroepsakte) en overeenkomstig het tijdig neergelegde grievenformulier is ontvankelijk doch beperkt zich, - nadat deze beklaagde ter zitting van het hof, bij monde van zijn advocaat, verklaarde aan de grief 'schuldigverklaring' (1.1) te verzaken (zie zittingsblad van 12 december 2016) -, tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de strafmaat (1.4) en het niet toepassen van gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatieopschorting (1.6).

1.3.6

Het hoger beroep van de beklaagde M. A. op 13 mei 2016 aangetekend bij verklaring (van zijn advocaat handelend voor en namens de beklaagde) ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde (beroepsakte) en het tijdig neergelegde grievenformulier is ontvankelijk doch beperkt zich overeenkomstig dat grievenformulier tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de strafmaat (1.4) en het niet toepassen van gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatieopschorting (1.6).

Het hoger beroep van de beklaagde M. A. dat nadien nog werd aangetekend bij verklaring ter griffie van de gevangenis (beroepsakte) is, gelet op het ontvankelijk hoger beroep van 13 mei 2016, bij gebrek aan belang onontvankelijk.

1.3.7

Het hoger beroep van de beklaagde M. A.-K. aangetekend bij verklaring (van zijn advocaat handelend voor en namens de beklaagde) ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde (beroepsakte) en overeenkomstig het tijdig neergelegde verzoekschrift tot hoger beroep en grievenformulier is ontvankelijk doch beperkt zich tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de schuldigverklaring (1.1) en de strafmaat (1.4). en dit nadat deze beklaagde ter zitting van het hof, bij monde van zijn advocaat, verklaarde dat

het hoger beroep in tegenstelling tot wat vermeld staat in het verzoekschrift hoger beroep en het grievenformulier, zich daartoe beperkte.

1.4

Het hoger beroep van het openbaar ministerie aangetekend bij verklaring ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde (beroepsakte) en overeenkomstig het tijdig neergelegde grievenformulier tegen de beklaagde A. N., de beklaagde O. S., de beklaagde F. G. S., de beklaagde A. S.-A., de beklaagde M. A. D., de beklaagde M. A. en de beklaagde M. A.-K. is ontvankelijk doch beperkt zich tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de strafmaat (1.4).

1.5

De zaak werd bij de eerste rechter aanhangig gemaakt ingevolge de verwijzingsbeschikking van 15 maart 2016 van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

De raadkamer heeft in hoofde van de beklaagden verzachtende omstandigheden in acht genomen bij de verwijzing van deze zaak naar de correctionele rechtbank voor wat betreft de tenlastelegging A.

De feiten voorwerp van de tenlastelegging B lastens de beklaagde M. A. D. zijn strafbaar met correctionele straffen.

De eerste rechter was en het hof is aldus bevoegd om kennis te nemen van de strafvervolgning.

1.6

Bij arrest van 8 maart 2016 van het hof van beroep te Gent, kamer van inbeschuldigingstelling, werd vastgesteld dat de bijzondere opsporingsmethode observatie regelmatig is verlopen.

1.7

De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

1.8

Artikel 210 laatste lid Sv. luidt: "Behoudens de grieven opgeworpen zoals bepaald in artikel 204 Sv., kan de beroepsrechter slechts de grieven van openbare orde ambtshalve opwerpen die betrekking hebben op de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen dan wel op:

- zijn bevoegdheid;
- de verjaring van de feiten die bij hem aanhangig zijn gemaakt;

- het gegeven dat de feiten die bij hem wat betreft de schuldvraag aanhangig zijn gemaakt, geen misdrijf zijn of de noodzaak deze misdrijven te herkwalficeren of een niet te herstellen nietigheid die het onderzoek naar deze feiten aantast.

Het hof laat met betrekking tot de tenlastelegging A opmerken wat volgt.

Artikel 77 quater 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, werd gewijzigd door artikel 42 van de wet van 26 november 2011 (wet tot wijziging en aanvulling van het strafwetboek teneinde het misbruik van de zwakke toestand van personen strafbaar te stellen en de strafrechtelijke bescherming van kwetsbare personen tegen mishandeling uit te breiden; B.S. 23 januari 2012 en in werking getreden op 2 februari 2012). De woorden "... de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, ...", werden vervangen door de woorden "... de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid".

De feiten voorwerp van de tenlastelegging A dateren van ruim na de bedoelde wetswijziging. De tenlastelegging A dient ingevolge materiële vergissing aldus te worden verbeterd in dir zin, namelijk dat waar staat: "... de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, ...", dit dient te zijn: "... de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, ...".

Het hof vult de tenlastelegging A tevens aan als volgt: "Als daders, ofwel om het misdrijf te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt" (artikel 66 Sw.).

De beklaagden werden hiervan ter zitting van 12 december 2016 van het hof in kennis gesteld en hebben zich hierop kunnen verdedigen.

Telkens hierna sprake is van de tenlastelegging A dient deze te worden gelezen en begrepen zoals thans verbeterd/aangevuld door het hof.

Het hof laat ook opmerken dat de eerste rechter de tenlastelegging A ten aanzien van de hierna volgende beklaagden als volgt bewezen verklaarde:

de beklaagde A. N. : 32 afzonderlijke smokkelactiviteiten

de beklaagde O. S.: 7 afzonderlijke smokkelactiviteiten

de beklaagde F. G. S.: 5 afzonderlijke smokkelactiviteiten

de beklaagde A. S.-A.: 19 afzonderlijke smokkelactiviteiten

de beklaagde M. A. D.: 45 afzonderlijke smokkelactiviteiten

de beklaagde M. A.: 25 afzonderlijke smokkelactiviteiten

de beklaagde M. A.-K.: 5 afzonderlijke smokkelactiviteiten.

Ook bij het bepalen van de strafmaat (o.m. aantal afzonderlijke smokkeltransporten x 10 slachtoffers) werd daarmee door de eerste rechter duidelijk rekening gehouden.

Waar in het beschikkende gedeelte telkens staat dat de beklaagden schuldig worden verklaard aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A, dient dit te worden gelezen en begrepen als aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot beloop van het telkens aan de respectieve beklaagden respectievelijk weerhouden aantal smokkelactiviteiten.

Dat blijkt overigens zoals gezegd genoegzaam uit de motieven van het vonnis van de eerste rechter en de beklaagden betoogden ter zitting overigens om hoe dan ook enkel rekening te houden met het bewezen aantal smokkelactiviteiten.

1.9

Er zijn naar het oordeel van het hof geen andere ambtshalve op te werpen grieven (art. 210 Sv.).

1.10

Over de ingeroepen obscuri libelli met betrekking tot de tenlastelegging A verwijst het hof naar de oordeelkundige motieven van de eerste rechter terzake, die het hof overneemt en tot de zijne maakt.

Het hof laat nog opmerken wat volgt.

Waar de beklaagde F. G. S. opwerpt dat de tenlastelegging A in de dagvaarding/verwijzingsbeschikking vaag en algemeen is kan hij daarin geenszins worden bijgetreden.

De omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlastelegging A is zeer concreet, precies en voldoende duidelijk voor de beklaagden zodat het recht van verdediging verzekerd wordt/is. Het hof laat overigens opmerken dat voor de overige beklaagden de tenlastelegging A blijkbaar voldoende duidelijk is omschreven aangezien zij geen dergelijk verweer voerden en sommige beklaagden van hun grief terzake ter zitting van het hof hebben afgezien.

Artikel 182 Sv. bepaalt niet hoe het ten laste gelegde feit moet worden omschreven. Art. 14.3.a B.U.P.O. en 6.3.a E.V.R.M. vereisen wel dat de beklaagde aan de hand van de

vermeldingen van de dagvaarding duidelijk het voorwerp van de vervolging moet kunnen kennen en zijn recht van verdediging moet kunnen uitoefenen.

De beklaagde moet op basis van de strafbaarstelling weten voor welke concrete feitelijke en strafbare gedraging hij wordt vervolgd (vgl. Cass., 31 okt. 2000, J.T., 2001, 545; Antwerpen, 26 maart 1993, T.M.R., 1993/4, 242; Gent, 30 nov. 1998, R.W., 2006-2001, 774).

Zo nodig kan voor een precieze omschrijving of beschrijving van de in de tenlastelegging bedoelde feiten worden teruggegrepen naar het strafdossier, dat voor de nodige toelichting kan zorgen (vgl. Cass., 23 feb. 1999, R.W., 1999-2000, 1189-1190; zie nuttig DECLERCQ, R., "Feit en kwalificatie in de strafrechtspleging", in DUPONT, L. en SPRIET, B. (eds.), *Strafrecht voor rechtspractici*, IV, Leuven, Acco, 1991, 192).

Bij de kennisgeving van de aard en de reden van de ingebrachte beschuldiging is niet vereist dat het bewijs ter ondersteuning van de tenlastelegging ook reeds zou verstrekt worden (zie nuttig VAN DIJK, P. en VAN HOOFF, G., *De Europese Conventie in theorie en praktijk*, Nijmegen, Ars Aequi Libri, 1990, 382, met verwijzing naar de zaak 7628/76, X v. België, D & R 9 1978, p. 169 (173) en naar het rapport van 5 mei 1983, Colloza en Rubinat, A.89 (1985), p. 28).

In het licht van het geheel van het strafproces hebben de beklaagden hun recht van verdediging hier ten voile kunnen uitoefenen.

Het resultaat van het gevoerde onderzoek werd aan tegenspraak onderworpen tijdens de behandeling ten gronde voor de eerste rechter en thans voor het hof.

In het licht van het geheel van het strafproces (vooronderzoek/strafdossier/onderzoek ter terechtzitting) beschikten alle beklaagden (en dus ook de beklaagde F. G. S.) over voldoende informatie om de omvang van de ingebrachte beschuldigingen met betrekking tot de tenlastelegging A ten volle te begrijpen met het oog op een adequate verdediging.

De beklaagden wisten, konden minstens met voldoende zekerheid weten, wat hen ten laste wordt gelegd en konden aldus hun verdediging terzake voeren.

Van enige schending van de rechten van verdediging is hier geen sprake.

2. De feiten

De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis de feitelijke gegevens die aan de basis liggen van de strafvordering degelijk uiteengezet, zodat het hof deze uiteenzetting overneemt.

3. De schuldvraag

Weze vooreerst aangestipt dat het hof gelet op het ontvankelijk doch beperkt hoger beroep van de beklaagden A. N., M. A. D. en M. A. niet te oordelen heeft over de schuldvraag met betrekking tot de beklaagden A. N., M. A. D. en M. A. en dat de schuld van deze beklaagden aan de tenlastelegging A overeenkomstig het vonnis van de eerste rechter en hetgeen daarover ook hoger reeds werd gezegd vaststaat.

Gelet op het beperkt hoger beroep van de beklaagde M. A. D. staat zijn schuld aan de tenlastelegging B op grond van het vonnis van de eerste rechter ook vast.

Wat betreft de schuld van de beklaagde O. S., F. G. S., A. S.- A. en M. A.-K. laat het hof opmerken wat volgt.

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof zijn de feiten voorwerp van de tenlastelegging A met inbegrip van de verzwarende omstandigheden en tot beloop van de door de eerste rechter respectievelijk aantal weerhouden smokkelactiviteiten lastens de beklaagden O. S., F. G. S., A. S.-A. en M. A.-K. genoegzaam bewezen gebleven.

Het hof verwijst hiervoor naar het feitenrelaas en naar de motieven vervat in het bestreden vonnis. De relevante door de beklaagden O. S., F. G. S., A. S.- A. en M. A.-K. respectieve ontwikkelde middelen en argumenten werden door de eerste rechter correct en gemotiveerd weerlegd.

De motieven van de eerste rechter worden niet weerlegd door het verweer dat thans in graad van beroep wordt gevoerd. De door de beklaagden O. S., F. G. S., A. S.-A. en M. A.-K. aangehaalde argumenten kunnen ook dit hof niet overtuigen. Deze beklaagden brengen geen nieuwe argumenten aan die het hof tot een andere overtuiging kunnen brengen dan deze waartoe ook de eerste rechter was gekomen. Het hof treedt de motieven van de eerste rechter niet betrekking tot de schuld van de beklaagden O. S., F. G. S., A. S.-A. en M. A.-K. aan de feiten voorwerp van de tenlastelegging A tot beloop van de door de eerste rechter lastens deze beklaagden respectievelijk aantal weerhouden smokkelactiviteiten bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

Het hof laat nog opmerken dat op grond van de gegevens van het strafdossier kan worden vastgesteld:

Met betrekking tot de beklaagde O. S.:

dat blijkt dat een Brusselse taxi 4 mannen had opgepikt in Zellik die eerder die nacht op de parking langs de E40 in Groot-Bijgaarden (richting Kust) bezig waren geweest met smokkelactiviteiten; dat de taxi werd geïntercepteerd door de politie en dat die mannen werden geïdentificeerd als B. A. A. (die afstand deed van hoger beroep — zie hoger), O. S., F. G. en B. I. S.;

dat de betrokken taxichauffeur o.m. verklaarde dat hij sinds eind mei/begin juni 2015 herhaaldelijk werd opgebeld om die personen te gaan ophalen (telkens 's nachts tussen 01.00 en 03.00 uur); dat een van de mannen hem zegde dat hij werkte aan het tankstation van Groot-Bijgaarden en dat hij hem telkens 's nachts zou moeten gaan ophalen en dat zij met meerderen op die parking werkten;

dat hij hen telkens afzette op de hoek (...) en dat ze dan telkens verder de (...) ingingen; dat in de periode dat hij ze diende te gaan ophalen ze telkens met drie tot 4 personen waren;

dat hij ook eens werd opgebeld door B. A. A. of O. S. om naar de bushalte aan het Noordstation te gaan omdat er mensen waren die naar de plaats in Zellik moesten worden gebracht (aan de bushalte stonden een 14-tal personen); dat hij 4 personen (een gezin met een klein kind van 2 of 3 jaar oud) wegvoerde; dat de andere personen door andere taxi's werden weggebracht;

dat na voorlegging van een fotoreeks de betrokken taxichauffeur met zekerheid B. A. A. en O. S. herkende en dat hij meende ook I. S. B. en F. G. S. te herkennen;

dat de beklaagde B. A. A. bevestigde dat de betrokken taxichauffeur hen vieren (B. A. A., O. S., F. G. en B. I. S.) na hun smokkelactiviteiten meermaals kwam ophalen op de parking in Groot-Bijgaarden;

dat de beklaagde B. A. A. verklaarde dat hetgeen die taxichauffeur verklaarde klopte met de werkelijkheid;

dat uit de verklaringen van I. S. B. genoegzaam blijkt dat hij betrokken was bij mensensmokkel (o.m. werd codetaal gebruikt);

dat uit telefoononderzoek blijkt dat de beklaagde F. G. S. ook codetaal gebruikte aangezien uit een gesprek van 26 mei 2015 blijkt dat wordt gezegd dat hij het heel erg vindt dat B. en de andere opgepakt zijn doch dat daarover beter niet via de telefoon kan gepraat worden en dat beklaagde F. G. S. op vraag van zijn gesprekspartner die in Brussel zit, bevestigt dat hij "een paar kalkoenen" zal meenemen en zegt dat het niet goed gaat met werken in Calais;

dat beklaagde F. G. S. daarover verklaarde dat hij zich in dat gesprek inderdaad voorstelde als G. F. en dat het klopt dat O. S. toen bij hem was;

dat de beklaagde A. S.-A. zonder enige aarzeling ten aanzien van de politie het adres te (...) aanduidde, zijnde de verblijfplaats van S. B., A. A., S. O. en G. S. en dat de beklaagde A. S.-A. verklaarde dat hij deze personen op dat adres herhaaldelijk bezocht;

dat de beklaagde A. S.-A. zonder enige aarzeling ten aanzien van de politie ook het adres te (...), aanduidde, zijnde de verblijfplaats van de beklaagde M. A. D. (die de feiten niet langer betwist) en die hij ook een echte smokkelaar noemde;

dat blijkt dat de beklaagde O. S. op 21 november 2014 samen met twee andere smokkelaars op heterdaad werd betrapt op de parking te Jabbeke in het kader van mensensmokkel (15 slachtoffers waarvan 3 minderjarig) (hij zat in voorhechtenis voor deze feiten van 21 november 14 tot 15 april 15);

dat hier ook kan worden verwezen naar het telefoononderzoek (kaft 1 stuk 55);

dat F. R. (slachtoffer) verklaarde dat hij uit een hem voorgelegde fotoreeks meende de beklaagde F. G. S. te herkennen als de man die met een lichtje scheen naar de vrachtwagens op de parking en dat hij ook dacht dat hij de beklaagde B. A. A. en S. O. gezien had op de parking;

dat de beklaagde A. S.-A. verklaarde dat hij de beklaagde O. S. (roepnaam B.) herkende op foto en dat hij hem heeft samen gezien met G. (de beklaagde F. G. S.) en dat hij wist dat G. (de beklaagde F. G. S.) en de beklaagde O. S. samenwerkten met B. en P.;

dat uit de verklaringen van de beklaagde B. A. A. blijkt dat B. (de beklaagde O. S.) en G. (de beklaagde F. G. S.), de vrienden van B. waren, en dat zij ook betrokken waren bij de mensensmokkelpraktijken van B.;

dat de oorspronkelijke beklaagde A. T. R. (thans niet inzake) verklaarde dat hij A. op foto (de beklaagde A. S.-A.) herkende en dat deze ook samen werkte in de mensensmokkel van hun groep;

dat de oorspronkelijke beklaagde A. T. R. (thans niet inzake) ook verklaarde dat hij de beklaagde O. S. en de beklaagde F. G. S. ook herkende op foto en dat hij wist dat zij nu ook in de gevangenis zitten in hetzelfde dossier, Maar dat hij hen niet kende van buiten;

dat de oorspronkelijke beklaagde A. T. R. (thans niet inzake) bevestigde dat al de personen die hij herkende zeker behoorden tot hun groep van mensensmokkelaars;

dat R. M. verklaarde dat de beklaagde O. S. een mensensmokkelaar is en de helper is van een zekere S.;

dat hij schrik had omdat de beklaagde O. S. agressief was; dat hij verplicht werd om mee te werken; dat hij door de beklaagde O. S. nog niet werd geslagen, maar anderen van dezelfde bende mensensmokkelaars wel reeds door de beklaagde O. S. werden geslagen; dat zijn rol geld aannemen en begeleiden is;

dat uit de verklaringen van de beklaagde I. S. B. ook blijkt dat B. (de beklaagde O. S.) betrokken was bij de mensensmokkel;

dat de beklaagde A. S.-A. ook verklaarde dat hij B., G. (de beklaagde F. G. S.) en B. (de beklaagde O. S.) kende omdat ze zich ook hebben ingelaten met mensensmokkel;

dat de beklaagde S. O. zelf verklaarde dat hij hielp bij mensensmokkel en dat hij een helper was van de smokkelaars B. en P.; dat hij die smokkelaars leerde kennen via G. (de beklaagde F. G. S.);

dat op basis van het onderzoek (waaronder ook het telefoononderzoek) blijkt dat per smokkelactiviteit minstens 10 personen werden gesmokkeld (zie o.m. PV 001053/2016 - kaft 3 strafdossier) en dat blijkt dat aan de beklaagde S. O. 7 smokkelactiviteiten kunnen worden toegerekend (zie o.m. PV 000552/2016 - kaft 3 strafdossier).

Met betrekking tot de beklaagde F. G. S.:

dat blijkt dat een Brusselse taxi 4 mannen had opgepikt in Zellik die eerder die nacht op de parking langs de E40 in Groot-Bijgaarden (richting Kust) bezig waren geweest met smokkelactiviteiten; dat de taxi werd geïntercepteerd door de politie en dat die mannen

werden geïdentificeerd als B. A. A. (die afstand deed van hoger beroep zie hoger), O. S., F. G. en I. S. B.;

dat de betrokken taxichauffeur o.m. verklaarde dat hij sinds eind mei/begin juni 2015 herhaaldelijk werd opgebeld om die personen te gaan ophalen (telkens 's nachts tussen 01.00 en 03.00 uur); dat een van de mannen hem zegde dat hij werkte aan het tankstation van Groot-Bijgaarden en dat hij hem telkens 's nachts zou moeten gaan ophalen en dat zij met meerderen op die parking werkten;

dat hij hen telkens afzette op de hoek (...) en dat ze dan telkens verder de (...) ingingen; dat in de periode dat hij ze diende te gaan ophalen ze telkens met drie tot 4 personen waren;

dat hij ook eens werd opgebeld door B. A. A. of O. S. om naar de bushalte aan het Noordstation te gaan omdat er mensen waren die naar de plaats in Zellik moesten worden gebracht (aan de bushalte stonden een 14-tal personen); dat hij 4 personen (een gezin met een klein kind van 2 of 3 jaar oud) wegvoerde; dat de andere personen door andere taxi's werden weggebracht;

dat na voorlegging van een fotoreeks de betrokken taxichauffeur met zekerheid B. A. A. en O. S. herkende en dat hij meende ook I. S. B. en F. G. S. te herkennen;

dat de beklaagde B. A. A. bevestigde dat de betrokken taxichauffeur hen vieren (B. A. A., O. S., F. G. en B. I. S.) na hun smokkelactiviteiten meermaals kwam ophalen op de parking in Groot-Bijgaarden; dat de beklaagde B. A. A. verklaarde dat hetgeen die taxichauffeur verklaarde klopte met de werkelijkheid;

dat de beklaagde A. S.-A. zonder enige aarzeling ten aanzien van de politie het adres te (...) aanduidde, zijnde de verblijfplaats van I. S. B., A. A., S. O. en G. S. en dat de beklaagde A. S.-A. verklaarde dat hij deze personen op dat adres herhaaldelijk bezocht;

dat de beklaagde A. S.-A. zonder enige aarzeling ten aanzien van de politie ook het adres te (...), aanduidde, zijnde de verblijfplaats van de beklaagde M. A. D. (die de feiten niet langer betwist) en die hij ook een echte smokkelaar noemde;

dat waar de beklaagde F. G. S. op 16 juni 2015 verklaarde dat hij de personen op de voorgelegde foto pas voor het eerst gisterennacht gezien had in de jungle, dit in strijd is met zijn verklaring dat de foto ongeveer vijf dagen geleden genomen werd en met de vaststelling dat de foto's reeds op 30 mei 2015 op Facebook werden gepost; dat de verklaringen van de beklaagde F. G. S. niet geloofwaardig zijn;

dat uit de verklaringen van I. S. B. genoegzaam blijkt dat hij betrokken was bij mensensmokkel (o.m. werd codetaal gebruikt);

dat uit telefoononderzoek blijkt dat de beklaagde F. G. S. ook codetaal gebruikte aangezien uit een gesprek van 26 mei 2015 blijkt dat wordt gezegd dat hij het heel erg vindt dat B. en de andere opgepakt zijn doch dat daarover beter niet via de telefoon kan gepraat worden en dat beklaagde F. G. S. op vraag van zijn gesprekspartner die in Brussel zit bevestigd dat hij "een paar kalkoenen" zal meenemen en zegt dat het niet goed gaat met werken in Calais;

dat de beklaagde F. G. S. daarover verklaarde dat hij zich in dat gesprek inderdaad voorstelde als G. F. en dat het klopt dat O. S. toen bij hem was;

dat hier ook kan worden verwezen naar telefoononderzoek (kaft 1 stuk 55)

dat F. R. (slachtoffer) verklaarde dat hij uit een fotoreeks meende de beklaagde F. G. S. te herkennen als de man die met een lichtje scheen naar de vrachtwagens op de parking; hij dacht ook dat hij de beklaagde B. A. A. en S. O. gezien had op de parking;

dat A. S.-A. verklaarde dat hij O. S. (roepnaam B.) herkende op foto en hij hem heeft samen gezien met G. (de beklaagde F. G. S.) en dat hij wist dat G. (de beklaagde F. G. S.) en O. S. samenwerkten met B. en P.;

dat waar de beklaagde F. G. S. aanhaalde gesprekken met mensensmokkelaars te hebben gevoerd, maar dat dit om reden van chantage was en in opdracht van de echte smokkelaars, dit in het licht van de omstandigheden niet geloofwaardig is;

dat waar de beklaagde G. F. S. voorhoudt dat hij zelf naar Engeland trachtte te vluchten, dit in het licht van de omstandigheden niet geloofwaardig is en hoe dan ook geen afbreuk doet aan de gegevens van het strafdossier en de eigen betrokkenheid van de beklaagde F. G. S. bij de mensensmokkel;

dat de oorspronkelijke beklaagde A. T. R. (thans niet inzake) verklaarde dat hij A. (de beklaagde A. S.-A.) op foto herkende en dat deze ook samen werkte in de mensensmokkel van hun groep;

dat de oorspronkelijke beklaagde A. T. R. (thans niet inzake) ook verklaarde dat hij de beklaagde O. S. en de beklaagde F. G. S. ook herkende op foto en dat hij wist dat zij nu ook in de gevangenis zitten in hetzelfde dossier, maar dat hij hen niet kende van buiten;

dat de oorspronkelijke beklaagde A. T. R. (thans niet inzake) bevestigde dat al de personen die hij herkende zeker behoorden tot hun groep van mensensmokkelaars;

dat de beklaagde A. S.-A. ook verklaarde dat hij B., G. (de beklaagde F. G. S.) en B. (de beklaagde O. S.) kende omdat ze zich ook hebben ingelaten met mensensmokkel;

dat de beklaagde S. O. verklaarde dat hij hielp bij mensensmokkel en een helper was van de smokkelaars B. en P.; dat hij die smokkelaars leerde kennen via G. (de beklaagde F. G. S.).

dat op basis van het onderzoek (waaronder ook het telefoononderzoek) blijkt dat per smokkelactiviteit minstens 10 personen werden gesmokkeld (zie o.m. PV 001053/2016 - kaft 3 strafdossier) en dat blijkt dat aan de beklaagde F. G. S. 5 smokkelactiviteiten kunnen worden toegerekend (zie o.m. PV 000552/2016 - kaft 3 strafdossier);

Met betrekking tot de beklaagde A. S.-A.:

dat N. E.-G., de ex-vriendin van de beklaagde M. A. D., op 15 maart 2016 aan de politie o.m. (zie stuk 23 procedure kaft hoger beroep) verklaarde dat zij verschillende keren mee was toen de beklaagde M. A. D. 's nachts illegale personen naar de omgeving bracht van de parking in

Groot- Bijgaarden en dat daar telkens ook mensensmokkelaars aanwezig waren; dat het ook klopt dat zij eenmaal is meegegaan tot op de parking en A. (de beklaagde A. S.-A.) daar toen aanwezig was en de beklaagde M. A. D. en de beklaagde A. S.-A. toen met elkaar gesproken hebben;

dat de beklaagde A. S.-A. op 17 juni 2015 aan de onderzoeksrechter verklaarde dat hij enkel vorig jaar op de parking in Groot-Bijgaarden was geweest en hij dit jaar nog niet op de parking is geweest, terwijl blijkt dat hij alleen al sedert eind mei 2015 tot begin juni 2015 zes keren 's nachts aanwezig was op de parking en hij dan nog verklaarde dat hij daar niet was geweest om dan, wanneer hij werd geconfronteerd met het feit dat uit telefonieonderzoek blijkt dat hij er contacten had met mensensmokkelaars, toe te geven dat hij daar was om de mensensmokkelaar te zoeken die hem een verwonding aan het gezicht (met litteken) had toegebracht;

dat de beklaagde A. S.-A. evenwel eerder verklaard had dat hij die verwonding opliep omdat hij klacht bij de politie had neergelegd tegen mensensmokkelaars die werkten op de parking Groot-Bijgaarden en dat ze daarom dachten dat hij van de politie was en dat hij daarom aan de telefoon vaak zegt dat hij een smokkelaar is omdat men niet zou denken dat hij van de politie is; dat de persoon die hem de verwonding toebrengt zijn gsm-nummers aan de illegalen heeft gegeven om hem in een slecht daglicht te stellen; dat wanneer mensen hem belden dit niet was omdat hij een mensensmokkelaar is maar omdat hij graag mensen helpt; dat uit vaststellingen van de politie evenwel blijkt dat zij A. A. verhoorden in een dossier mensensmokkel en hem confronteerden met de verklaring van de beklaagde A. A.-S. in verband met de verwondingen in het aangezicht toegebracht op de parking in Groot-Bijgaarden (feiten van 23 juli 2014) (hij werd toen door de politie Dilbeek aangetroffen met bebloed gezicht) en dat deze A. A. verklaarde dat A. A.-S. in gevecht kwam met één van zijn vrienden omdat A. A.-S. ook met mensensmokkel bezig was hetgeen tot discussie geleid had;

dat de beklaagde A. S.-A. aan de politie ook verklaarde dat hij illegalen ophaalde aan het Noordstation om hen bij hem thuis te laten eten, drinken en douchen en dat dit personen waren die nadien werden gesmokkeld; dat de beklaagde A. S.-A. ook verklaarde dat hij optrad als tolk tussen de mensensmokkelaars en de te smokkelen illegalen, maar ook optrad als tolk tussen de beklaagde M. A. D. en de andere smokkelaars; dat hij de smokkelaars ook hielp met het op de bus zetten van illegalen richting parking (het klopte dat dit soms dagelijks was); dat hij tevens voor opvang van illegalen zorgde en soms geld liet toekomen op zijn identiteit voor illegalen die nog moesten gesmokkeld worden;

dat J. A. (een slachtoffer) in zijn verklaring spreekt over zijn smokkelroute naar Engeland en verklaarde dat hij in België door "A.", die hij een mensensmokkelaar noemde, in het station werd opgewacht en dat die hem dan met de auto (zwarte BMW) tot aan een bosje bracht van waaruit ze samen naar een parking zijn gestapt waar "A." hem overleverde aan twee andere mannen en waar hij dan op een vrachtwagen is gestapt;

dat de beklaagde A. S.-A. o.m. verklaarde dat hij niet onschuldig in de gevangenis zit en dat het klopte dat hij meegeholpen heeft om slachtoffers in Engeland te krijgen en dat hij wist dat de dingen die hij deed strafbaar waren; dat dit de reden was waarom ze aan de telefoon in

code spraken; dat hij in ruil voor zijn diensten drugs kreeg (hij werd betaald met bijvoorbeeld hasj);

dat de beklaagde A. S.-A. in zijn verklaring spreekt over andere mensensmokkelaars en dat hij hielp om slachtoffers op de juiste bus te zetten of om hun geld, dat uit het buitenland kwam, te overhandigen en dat hij ook optrad als tolk tussen de smokkelaars en de te smokkelen personen; dat hij op de parkings ook op de uitkijk stond of er geen politie aanwezig was; dat hij personen afhaalde aan het station en hij dan de taxi moest betalen (hij wist dat die jongens zouden gesmokkeld worden naar Engeland); dat de groep die hij hielp de parking van Groot-Bijgaarden gebruikte om mensen te smokkelen;

dat de beklaagde A. S.-A. ook verklaarde dat hij tijdens de week bijna dagelijks 'jongens' klaar zette om gesmokkeld te worden en dat dit in opdracht van de mensensmokkelaars was en dat hij in ruil voor zijn hulp onder andere drugs kreeg;

dat de beklaagde A. S.-A. ook verklaarde dat hij B., G. (de beklaagde F. G. S.) en B. (de beklaagde O. S.) kende omdat ze zich ook hebben ingelaten met mensensmokkel;

dat de beklaagde A. S.-A. verklaarde dat hij beseftte dat de dingen die hij heeft gedaan niet juist waren;

dat de beklaagde B. A. A. verklaarde dat hij met de beklaagde A. S.-A. codetaal sprak in verband met de te smokkelen illegalen;

dat uit telefoononderzoek ook genoegzaam blijkt dat A. S.-A. betrokken was bij mensensmokkel;

dat A. T. R. verklaarde dat hij A. (de beklaagde A. S.-A.) op foto herkende en dat deze ook samen werkte in de mensensmokkel van hun groep;

dat hij O. S. en F. G. S. ook herkende op foto en wist dat zij nu ook in de gevangenis zitten in het dossier, maar dat hij hen niet kende van buiten;

dat hij bevestigde dat al de personen die hij herkende zeker behoorden tot hun groep van mensensmokkelaars;

dat de beklaagde I. S. B. verklaarde dat A. (de beklaagde A. S.-A.) betrokken was bij de mensensmokkel en samen werkte met hen en dit niet gratis deed; dat de beklaagde A. S.-A. zijn taak erin bestond de illegalen op de bus te zetten zodat ze op de parking zouden geraken in functie van hun smokkel en om de illegalen op te vangen en sommigen tijdelijk onderdak te geven; dat hij op de dag van de smokkel de illegalen op het traject zette om tot op de parking te geraken, waar hij (bedoeld is de beklaagde I. S. B.) de illegalen dan verder smokkelde;

dat de beklaagde M. A.-D. verklaarde dat hij in contact kwam met de groep mensensmokkelaars via A. die toen al jaren als smokkelaar werkte en die veel contacten had;

dat de beklaagde M. A. verklaarde dat hij de beklaagde A. S.-A. herkende op foto en dat hij meewerkte in de mensensmokkel en dat hij hem als helper ziet binnen het mensensmokkelwerk;

dat uit telefoononderzoek blijkt (kaft 2 stuk 126) dat de beklaagde A. S.- A. (6 augustus 2011) gesprekken voert in het kader van mensensmokkel en onderdak verschaft aan illegalen;

dat hij zich laat bijstaan door een zekere I. die hij o.m. opdraagt om jongens af te halen van en naar stations en zijn adres;

dat uit telefoononderzoek blijkt (kaft 2 stuk 112) dat de beklaagde A. S.- A. contacten had via een tussenpersoon ('M.') met M. A. D. (nacht 20 op 21 oktober 2014) terwijl zijn nummer zich situeerde binnen het zendmastbereik van de parking te Groot-Bijgaarden en ook, telefonisch contact had (4 december 2014) met het nummer van 'H.' (een niet verder geïdentificeerde mensensmokkelaar);

dat blijkt dat de beklaagde A. S.-A. gelden heeft ontvangen in het kader van de mensensmokkelactiviteiten (periode 4 december 2014-14 juni 2015 samen 3.537,86 EUR);

dat blijkt dat de beklaagde A. S.-A. tijdens de 19 verschillende smokkelactiviteiten in contact stond met de beklaagde B. A. A. (P.), de beklaagde I. S. B. (B., B.), de beklaagde A. N., de beklaagde M. A. D., de beklaagde M. A. en de beklaagde M. A.- K. (kaft 3 stuk 171);

dat uit de vaststellingen van de onderzoekers blijkt dat de beklaagde M. A. tijdens smokkelactiviteiten in contact stond met de beklaagde M. A. D., de beklaagde A. N., de beklaagde B. A. en de beklaagde M. A.- K., maar ook met de beklaagde A. S.-A., (kaft 3 stuk 171);

dat werd vastgesteld dat de beklaagde A. S.-A. op 21 oktober 2014 voorbereidende handelingen stelde met het oog op smokkel van zes Syrische mensen (kaft 4 stuk 10/7);

dat op basis van het onderzoek (waaronder ook het telefoononderzoek) blijkt dat per smokkelactiviteit minstens 10 personen werden gesmokkeld (zie o.m. PV 001053/2016 - kaft 3 strafdossier) en dat blijkt dat aan de beklaagde A. S.- A. 19 smokkelactiviteiten kunnen worden toegerekend (zie o.m. PV 000552/2016 - kaft 3 strafdossier);

Met betrekking tot de beklaagde M. A.-K.:

Dat N. E.-G., de ex-vriendin van de beklaagde M. A. D., op 15 maart 2016 aan de politie o.m. verklaarde (zie stuk 23 procedure kaft hoger beroep) dat zij uit voorgelegde foto's twee foto's aanduidde waarop zij de beklaagde M. A.-K. duidelijk herkende als de man waarmee haar ex-vriend (de beklaagde M. A. D.) zat te chatten; dat die Syrische smokkelaar in Engeland belangrijk is want hij leverde de te smokkelen personen aan de beklaagde M. A. D.; dat er nog andere personen moeten geweest zijn die in opdracht werken van die Syriër;

dat blijkt dat enkele geposte foto's op het facebook profiel van de beklaagde M. A. werden geliket door de houder van het facebookprofiel M. A. K.;

dat de beklaagde M. A.-D. verklaarde dat hij in contact kwam met de groep mensensmokkelaars via de beklaagde A. (S.-A.) die toen al jaren als smokkelaar werkte; dat hij (bedoeld is A.-D.) voornamelijk in contact stond met 2 tussenpersonen waaronder M. A.-K. en dit sinds november of december 2014); dat hij wanneer hij het gsm-nummer toont dat hij heeft van M. A.-K. hij daar aan toevoegt dat deze veel nummers tegelijk heeft en dat dit altijd zo is bij mensensmokkelaars; dat hij de beklaagde M. A.-K. sinds november-december 2014 kent als tussenpersoon binnen de mensensmokkel;

dat blijkt dat de beklaagde M. A. D. tekstcommunicatie voerde (skype) die duidelijk betrekking heeft op mensensmokkel met de beklaagde A. N. en met de beklaagde M. A.-K. aan wie de skype-account M. A kon worden toegeschreven (kaft 3 stuk 162) (zie ook kaft 3 PV 10445/2015 in gevoegd dossier HV55.F3.104010/2015); dat hier ook wordt verwezen naar de hoger bedoelde verklaring van N. E.-G., de ex-vriendin van de beklaagde M. A. D., die de beklaagde M. A.-K. aanduidde waarmee de beklaagde M. A. D. zat te chatten;

dat ook de beklaagde M. A. en de beklaagde A. S.-A. belastende verklaringen aflegde ten aanzien van de beklaagde M. A.-K. (kaft 3 stuk 170);

dat tilt de bevraging van de moneytransfermaatschappijen blijkt dat de identiteit M. A./A. vanuit het Verenigd Koninkrijk kleine bedragen heeft overgemaakt aan de beklaagde M. A. D.;

dat blijkt dat de beklaagde A. S.-A. tijdens smokkelactiviteiten in contact stond met de beklaagde B. A. A. (P.), de beklaagde I. S. B. (B., B.), de beklaagde A. N., de beklaagde M. A. D., de beklaagde M. A. en de beklaagde M. A.-K. (kaft 3 stuk 171);

dat blijkt dat de beklaagde M. A. tijdens smokkelactiviteiten in contact stond met de beklaagde M. A. D., de beklaagde A. S.-A., de beklaagde A. N., de beklaagde B. A. en de beklaagde M. A.-K. (kaft 3 stuk 171);

dat uit de vaststellingen van de onderzoekers blijkt dat:

de beklaagde M. A.-K. nachtelijke contacten had, terwijl zijn gesprekspartners zich situeerden binnen het bereik van de zendmast van de parking te Groot-Bijgaarden, namelijk in de volgende nachten:

20 op 21 oktober 2014 in contact met A. S.-A.; 8 mei 2015 in contact met A. N.;

14 mei 2015 in contact met A. N.;

27 juni 2015 in contact met een slachtoffer;

29 juni 2015 in contact met een slachtoffer en M. A.;

de beklaagde M. A.-K. zijn rol is van zogenaamde tussenpersoon die te smokkelen illegaal aanleverde aan de in België opererende smokkelaars;

dat uit telefoononderzoek blijkt dat de beklaagde M. A.-K. minstens contact had met de beklaagde M. A. D., de beklaagde A. S.-A., de beklaagde A. N., de beklaagde A. T., de beklaagde O. S. en de beklaagde M. A.;

dat op basis van het onderzoek (waaronder ook het telefoononderzoek) blijkt dat per smokkelactiviteit minstens 10 personen werden gesmokkeld (zie o.m. PV 001053/2016 - kaft 3 strafdossier) en dat blijkt dat aan de beklaagde M. A.-K. 5 smokkelactiviteiten kunnen worden toegerekend (zie o.m. PV 000552/2016 - kaft 3 strafdossier).

Ook de verzwarende omstandigheden dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van minderjarigen (artikel 77 quater, 1° van de Vreemdelingenwet), dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (artikel 77 quater, 2° van de Vreemdelingenwet), dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht (artikel 77 quater, 4° van de Vreemdelingenwet), dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (artikel 77 quater, 6° van de Vreemdelingenwet) en dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet (artikel 77 quinquies 2° van de Vreemdelingenwet), zijn op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof genoegzaam bewezen gebleven.

Alle feitelijke beschouwingen, middelen en argumenten door de respectieve beklaagden O. S., F. G. S., A. S.-A. en M. A.-K. aangevoerd zijn niet van aard de motieven van de eerste rechter en/of hetgeen hoger werd gesteld te ontzenuwen en/of zijn niet van aard om het hof tot een andere overtuiging te brengen dan deze waartoe ook de eerste rechter was gekomen.

3. De strafmaat

De beklaagde A. N.

De beklaagde A. N. (met verschillende aliases) heeft geen gekende woonplaats in het Rijk.

De beklaagde werd in onderhavige zaak van zijn vrijheid beroofd op 29 juni 2015 en door de onderzoeksrechter aangehouden op 30 juni 2015.

De beklaagde werd naar de correctionele rechtbank verwezen onder de banden van het aanhoudingsmandaat en bevindt zich nog steeds in voorhechtenis.

Hij heeft een blanco strafregister.

De beklaagde vroeg ter zitting van het hof een mildere bestraffing zo mogelijk met (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging.

Lastens de beklaagde A. N. werden door de eerste rechter 32 smokkelactiviteiten (x 10 slachtoffers) toegerekend.

De lastens de beklaagde A. N. door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig.

Hij maakte misbruik van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des ter erger.

De beklaagde bracht zeer vele mensenlevens in gevaar.

De handelwijze van de beklaagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens.

De criminele handelwijze van de beklaagde kan geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde pleegde de door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met:

- de aard en bijzondere ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en de rol van de beklaagde,
- de minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van het Rijk;
- het gebrek aan respect voor het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel en de gevolgen voor de slachtoffers,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,
- de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

is het hof van oordeel dat de eerste rechter aan de beklaagde A. N. een evenwichtige bestraffing (een hoofdgevangenisstraf en geldboete vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers met daaraan gekoppelde vervangende gevangenisstraf) heeft opgelegd voor de bewezen verklaarde feiten samen, die ook op heden nog steeds passend en absoluut noodzakelijk is om hem tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Aangezien de hoofdgevangenisstraf, opgelegd aan de beklaagde A. N., de vijf jaar gevangenisstraf te boven gaat is er geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te

verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

Het hof houdt bij de bepaling van de geldboete ook rekening met het feit dat de bewezen verklaarde feiten na 01 januari 2012 doch vóór 01 januari 2017 werden gepleegd, datum waarop artikel 59 van de Programmawet van 25 december 2016 in werking is getreden die de Wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten heeft gewijzigd. Bij toepassing van art. 2, 2de lid Sw. dient de op te leggen geldboete aldus nog vermenigvuldigd te worden met de opdecimen die van toepassing waren ten tijde van het plegen van de feiten.

Het hof treedt de eerste rechter bij waar deze in toepassing van artikel 77 sexies (lid 1) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (thans ook met toevoeging van artikel 77 quater) de beklaagde gedurende vijf jaar ontzette van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, met dien verstande dat waar in het bestreden vonnis staat artikel "81 Sw." dit dient te worden gelezen als artikel 31 lid 1 Sw..

De beklaagde O. S.

De beklaagde O. S. gebruikt aliassen.

De beklaagde werd van zijn vrijheid beroofd op 16 juni 2015 en door de onderzoeksrechter aangehouden diezelfde dag.

De beklaagde werd naar de correctionele rechtbank verwezen onder de banden van het aanhoudingsmandaat en bevindt zich nog steeds in voorhechtenis.

Hij heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde O. S. worden 7 smokkelactiviteiten (x 10 slachtoffers) toegerekend.

De door de beklaagde O. S. gepleegde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig. Hij maakte misbruik van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des ter erger.

De beklaagde bracht vele mensenlevens in gevaar.

De handelwijze van de beklaagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens.

De criminele handelwijze van de beklaagde kan, geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde pleegde de bewezen verklaarde feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met:

- de aard en bijzondere ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en de rol van de beklaagde,
- de minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van het Rijk;
- het gebrek aan respect voor het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel en de gevolgen voor de slachtoffers,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,
- de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

is het hof van oordeel dat de eerste rechter aan de beklaagde O. S. een evenwichtige bestraffing (een hoofdgevangenisstraf en geldboete vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers met daaraan gekoppelde vervangende gevangenisstraf) heeft opgelegd voor de bewezen verklaarde feiten samen, die ook op heden nog steeds passend en absoluut noodzakelijk is om hem tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde acht het hof het opleggen van een straf met gewoon uitstel of deels met gewoon uitstel in hoofde van de beklaagde evenwel geenszins gepast. Er is geen reden om gewoon uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen.

Het hof is immers, zoals de eerste rechter, ook van oordeel dat gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn rol te dezen, het opleggen van een maatschappelijke terechtwijzing onder de vorm van een hoofdgevangenisstraf die volledig effectief is en een geldboete die volledig effectief is absoluut noodzakelijk is.

Het hof houdt bij de bepaling van de geldboete ook rekening met het feit dat de bewezen verklaarde feiten na 01 januari 2012 doch vóór 01 januari 2017 werden gepleegd, datum waarop artikel 59 van de Programmawet van 25 december 2016 in werking is getreden die de Wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten heeft gewijzigd. Bij toepassing van art. 2, 2de lid Sw. dient de op te leggen geldboete aldus nog

vermenigvuldigd te worden met de opdecimen die van toepassing waren ten tijde van het plegen van de feiten.

Het hof treedt de eerste rechter bij waar deze in toepassing van artikel 77 sexies (lid 1) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (thans ook met toevoeging van artikel 77 quater) de beklaagde gedurende vijf jaar ontzette van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, met dien verstande dat waar in het bestreden vonnis staat artikel "31 Sw." dit dient te worden gelezen als artikel 31 lid 1 Sw..

De beklaagde F. G. S.

De beklaagde F. G. S. heeft geen gekende woonplaats in het Rijk.

De beklaagde werd van zijn vrijheid beroofd op 16 juni 2015 en door de onderzoeksrechter aangehouden op 17 juni 2015.

De beklaagde werd naar de correctionele rechtbank verwezen onder de banden van het aanhoudingsmandaat en bevindt zich nog steeds in voorhechtenis.

Hij heeft een blanco strafregister.

De beklaagde vroeg ter zitting van het hof (weze het in ondergeschikte orde) om een straf op te leggen met (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging voor het gedeelte dat de voorlopige hechtenis overschrijdt.

Aan de beklaagde F. G. S. worden 5 smokkelactiviteiten (x 10 slachtoffers) toegerekend.

De door de beklaagde F. G. S. gepleegde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig. Hij maakte misbruik van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des ter erger.

De beklaagde bracht vele mensenlevens in gevaar.

De handelwijze van de beklaagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens.

De criminele handelwijze van de beklaagde kan geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde pleegde de bewezen verklaarde feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met:

- de aard en bijzondere ernst van de bewezen verklaarde feiten,

- de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en de rol van de beklaagde,
- de minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van het Rijk;
 - het gebrek aan respect voor het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel en de gevolgen vobr de slachtoffers,
 - de persoonlijkheid van de beklaagde,
 - de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

is het hof van oordeel dat de eerste rechter aan de beklaagde F. G. S. een evenwichtige bestraffing (een hoofdgevangenisstraf en geldboete vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers met daaraan gekoppelde vervangende gevangenisstraf) heeft opgelegd voor de bewezen verklaarde feiten samen, die ook op heden nog steeds passend en absoluut noodzakelijk is om hem tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde acht het hof het opleggen van een straf met gewoon uitstel of deels met gewoon uitstel in hoofde van de beklaagde evenwel geenszins gepast. Er is geen reden om gewoon uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen.

Het hof is immers, zoals de eerste rechter, ook van oordeel dat gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn rol te dezen het opleggen van een maatschappelijke terechtwijzing onder de vorm van een hoofdgevangenisstraf die volledig effectief is en een geldboete die volledig effectief is absoluut noodzakelijk is.

Het hof houdt bij de bepaling van de geldboete ook rekening met het feit dat de bewezen verklaarde feiten na 01 januari 2012 doch vóór 01 januari 2017 werden gepleegd, datum waarop artikel 59 van de Programmawet van 25 december 2016 in werking is getreden die de Wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten heeft gewijzigd. Bij toepassing van art. 2, 2de lid Sw. dient de op te leggen geldboete aldus nog vermenigvuldigd te worden met de opdecimen die van toepassing waren ten tijde van het plegen van de feiten.

Het hof treedt de eerste rechter bij waar deze in toepassing van artikel 77 sexies (lid 1) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (thans ook met toevoeging van artikel 77 quater) de beklaagde gedurende vijf jaar onttette van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, met dien verstande dat waar in het bestreden vonnis staat artikel "31 Sw." dit dient te worden gelezen als artikel 31 lid 1 Sw. .

De beklaagde A. S.-A.

De beklaagde werd van zijn vrijheid beroofd op 16 juni 2015 en door de onderzoeksrechter aangehouden diezelfde dag.

De beklaagde werd naar de correctionele rechtbank verwezen onder de banden van het aanhoudingsmandaat en bevindt zich nog steeds in voorhechtenis.

Hij heeft een blanco strafregister.

De beklaagde vroeg ter zitting van het hof (weze het in ondergeschikte orde) een passende bestraffing.

Aan de beklaagde A. S.-A. worden 19 smokkelactiviteiten (x 10 slachtoffers) toegerekend.

De door de beklaagde A. S.-A. gepleegde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig. Hij maakte misbruik van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des ter erger.

De beklaagde bracht zeer vele mensenlevens in gevaar.

De handelwijze van de beklaagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens.

De criminele handelwijze van de beklaagde kan geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde pleegde de bewezen verklaarde feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met:

- de aard en bijzondere ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en de rol van de beklaagde,
- de minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van het Rijk;
- het gebrek aan respect voor het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel en de gevolgen voor de slachtoffers,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,
- de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

is het hof van oordeel dat een hoofdgevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van, 7 jaar) en een geldboete (zoals ook opgelegd door de eerste rechter) van 1.000,00 EUR x 190 slachtoffers = 190.000,00 EUR verhoogd met 50 opdecimes en aldus gebracht op 1.140.000,00 EUR, die bij gebreke van betaling binnen de bij de wet voorziene termijn (overeenkomstig art. 40 Sw.) zal kunnen vervangen worden .door een gevangenisstraf van 3 maanden passend en evenwichtig is ter bestraffing van de bewezen verklaarde feiten samen.

Deze bestraffing is op heden nog steeds absoluut noodzakelijk om hem tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Aangezien de hoofdgevangenisstraf, opgelegd aan de beklaagde A. S.-A., de vijf jaar gevangenisstraf te boven gaat is er geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

Het hof houdt bij de bepaling van de geldboete ook rekening met het feit dat de bewezen verklaarde feiten na 01.01.2012 doch vóór 01 januari 2017 werden gepleegd, datum waarop artikel 59 van de Programmawet van 25 december 2016 in werking is getreden die de Wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten heeft gewijzigd. Bij toepassing van art. 2, 2de lid Sw. dient de op te leggen geldboete aldus nog vermenigvuldigd te worden met de opdecimes die van toepassing waren ten tijde van het plegen van de feiten.

Het hof treedt de eerste rechter bij waar deze in toepassing van artikel 77 sexies (lid 1) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (thans ook met toevoeging van artikel 77 quater) de beklaagde gedurende vijf jaar ontsette van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, met dien verstande dat waar in het bestreden vonnis staat artikel "31 Sw." dit dient te worden gelezen als artikel 31 lid 1 Sw..

De beklaagde M. A. D.

De beklaagde vroeg ter zitting van het hof een straf met (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging.

- Tenlastelegging A

De beklaagde werd van zijn vrijheid beroofd op 19 augustus 2015 en door de onderzoeksrechter aangehouden diezelfde dag.

Bij arrest van 21 januari 2016 van het hof van beroep te Gent — kamer van inbeschuldigingstelling werd beslist dat de voorlopige hechtenis van de beklaagde niet werd gehandhaafd mits betaling van een borgsom van 7.000,00 EUR en mits naleving van bepaalde voorwaarden.

Hij werd in vrijheid gesteld op 4 februari 2016.

Hij heeft een blanco strafregister.

Lastens de beklaagde M. A. D. werden door de eerste rechter 45 smokkelactiviteiten (x 10 slachtoffers) toegerekend.

De lastens de beklaagde M. A. D. door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten (met betrekking tot de tenlastelegging A) zijn bijzonder zwaarwichtig. Hij maakte misbruik van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des te erger.

De beklaagde bracht zeer vele mensenlevens in gevaar.

De handelwijze van de beklaagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens.

De criminele handelwijze van de beklaagde kan geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde pleegde de door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met:

- de aard en bijzondere ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en de rol van de beklaagde,
- de minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van het Rijk;
- het gebrek aan respect voor het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel en de gevolgen voor de slachtoffers,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,
- de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

is het hof van oordeel dat de eerste rechter aan de beklaagde M. A. D. een evenwichtige bestraffing (een hoofdgevangenisstraf en geldboete vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers met daaraan gekoppelde vervangende gevangenisstraf) heeft opgelegd voor de bewezen verklaarde feiten samen, die ook op heden nog steeds passend en absoluut

noodzakelijk is om hem tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Aangezien de hoofdgevangenisstraf, opgelegd aan de beklaagde M. A. D., de vijf jaar gevangenisstraf te boven gaat is er geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

Het hof houdt bij de bepaling van de geldboete ook rekening met het feit dat de bewezen verklaarde feiten na 01 januari 2012 doch vóór 01 januari 2017 werden gepleegd, datum waarop artikel 59 van de Programmawet van 25 december 2016 in werking is getreden die de Wet van 05 maart 1952- betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten heeft gewijzigd. Bij toepassing van art. 2, 2de lid Sw. dient de op te leggen geldboete aldus nog vermenigvuldigd te worden met de opdecimen die van toepassing waren ten tijde van het plegen van de feiten.

Het hof treedt de eerste rechter bij waar deze in toepassing van artikel 77 sexies (lid 1) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (thans ook met toevoeging van artikel 77 quater) de beklaagde gedurende vijf jaar onttrekt van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, met dien verstande dat waar in het bestreden vonnis staat artikel "31 Sw." dit dient te worden gelezen als artikel 31 lid 1 Sw..

- **Tenlastelegging B**

De door de eerste rechter lastens de beklaagde M. A. D. bewezen verklaarde feiten voorwerp van de tenlastelegging B zijn weersprekend.

De beklaagde mishandelde een kat door haar in een wasmachine op te sluiten en de machine op zwierstand te zetten, door een kat aan voorpoten en hals vast te binden en door een kat een nagel uit te trekken.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde pleegde de door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten voorwerp van de tenlastelegging B met éézelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met:

- de aard en ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,

- de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

is het hof van oordeel dat de eerste rechter aan de beklaagde M. A. D. een evenwichtige bestraffing (een hoofdgevangenisstraf) heeft opgelegd voor de bewezen verklaarde feiten voorwerp van de tenlastelegging B samen, die ook op heden nog steeds passend en absoluut noodzakelijk is om hem tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde acht het hof het opleggen van een straf met gewoon uitstel of deels met gewoon uitstel in hoofde van de beklaagde evenwel geenszins gepast. Er is aldus geen reden om gewoon uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen.

De beklaagde M. A.

De beklaagde M. A. (met verschillende aliasen) heeft geen gekende woonplaats in het Rijk.

De beklaagde werd van zijn vrijheid beroofd op 25 november 2015 en door de onderzoeksrechter aangehouden op 26 november 2015.

De beklaagde werd naar de correctionele rechtbank verwezen onder de banden van het aanhoudingsmandaat en bevindt zich nog steeds in voorhechtenis.

Hij heeft een blanco strafregister.

Lastens de beklaagde M. A. werden door de eerste rechter 25 smokkelactiviteiten (x 10 slachtoffers) toegerekend.

De lastens de beklaagde M. A. door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig. Hij maakte misbruik van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des ter erger.

De beklaagde bracht zeer vele mensenlevens in gevaar.

De handelwijze van de beklaagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens.

De criminele handelwijze van de beklaagde kan geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde pleegde de door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De beklaagde M. A. verzoekt het hof om de toepassing van art. 65, 2de lid Sw. (opslorping) met het vonnis van 13 oktober 2016 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer) vermits de feiten waarvoor hij thans wordt vervolgd voorafgaand zijn aan dit in kracht van gewijsde getreden vonnis en vermits de thans bewezen verklaarde feiten gelijkaardig zijn als deze waarvoor hij werd veroordeeld bij voormeld vonnis en alle voormelde feiten onder eenzelfde eenheid van opzet werden gepleegd, ook deze waarvoor hij thans wordt vervolgd. Hij vraagt dan ook geen bijkomende bestraffing meer op te leggen en in ondergeschikte orde om een milde bijkomende bestraffing op te leggen.

De thans bewezen verklaarde feiten werden gepleegd in een periode voorafgaand aan het in kracht van gewijsde getreden vonnis van 13 oktober 2016 van van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer). Het zijn gelijkaardige feiten als deze waarvoor de beklaagde M. A. bij voormeld vonnis werd veroordeeld en waarvoor inderdaad eenheid van opzet dient te worden weerhouden.

Gelet op de aard en zwaarwichtigheid van de bewezen verklaarde feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde M. A., is het hof evenwel van oordeel dat de bij voornoemd vonnis van 13 oktober 2016 opgelegde straf, met name een hoofdgevangenisstraf van 8 jaar en een geldboete van 53.500,00 EUR (107 slachtoffers x 1.000,00 EUR = 107.000,00 EUR in toepassing van artikel 83 Sw. verminderd met de helft tot 53.500,00 EUR), verhoogd met 50 opdecimen (x 6) en aldus gebracht op 321.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden een onvoldoende bestraffing oplevert voor het geheel van de feiten voorwerp van de veroordeling van 13 oktober 2016 met de huidige bewezen verklaarde feiten samen.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met:

- de aard en bijzondere ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en de rol van de beklaagde,
- de minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van het Rijk;
- het gebrek aan respect voor het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel en de gevolgen voor de slachtoffers,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,
- de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

is het hof van oordeel dat zich een bijkomende bestraffing opdringt, waarbij de huidige bewezen verklaarde feiten, samen met deze die het voorwerp zijn van de veroordeling bij vonnis van 13 oktober 2016 van van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer) rekening houdende met de bestraffing opgelegd bij voornoemd vonnis, thans alle samen passend zullen worden bestraft door het opleggen aan de beklaagde M. A. van een bijkomende effectieve hoofdgevangenisstraf van 5 jaar en een bijkomende effectieve geldboete van 250.000,00 EUR in toepassing van artikel 83 Sw. verminderd tot de

helft, namelijk 125.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes en aldus gebracht op 750.000,00 EUR, die bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn (overeenkomstig artikel 40 Sw. zal mogen vervangen worden door de reeds bij het vonnis van 13 oktober 2016 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer) voorziene gevangenisstraf van 3 maanden,

Gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde acht het hof het opleggen van een straf met gewoon uitstel of deels met gewoon uitstel in hoofde van de beklaagde evenwel geenszins gepast. Er is aldus geen reden om gewoon uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen.

Het hof is immers van oordeel dat gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn rol te dezen het opleggen van een maatschappelijke terechtwijzing onder de vorm van een bijkomende hoofdgevangenisstraf die volledig effectief is en een bijkomende geldboete die volledig effectief is absoluut noodzakelijk is.

Het hof houdt bij de bepaling van de geldboete ook rekening met het feit dat de bewezen verklaarde feiten na 01 januari 2012 doch vóór 01 januari 2017 werden gepleegd, datum waarop artikel 59 van de Programmawet van 25 december 2016 in werking is getreden die de Wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten heeft gewijzigd. Bij toepassing van art. 2, 2de lid Sw. dient de op te leggen geldboete aldus nog vermenigvuldigd te worden met de opdecimen die van toepassing waren ten tijde van het plegen van de feiten.

Waar de beklaagde bij het in kracht van gewijsde getreden vonnis van 13 oktober 2016 van van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer) reeds werd ontzet van de uitoefening van de rechten bedoeld in artikel 31 Sw. gedurende een termijn van 10 jaar is er thans geen mogelijkheid/grond meer om een bijkomende ontzetting uit te spreken.

De beklaagde M. A.-K.

De beklaagde M. A.-K. heeft geen gekende woonplaats in het Rijk.

Hij heeft een blanco strafregister.

Hij verblijft in de gevangenis om andere redenen.

De beklaagde vroeg ter zitting van het hof (weze het in ondergeschikte orde) om een straf deels of geheel met uitstel op te leggen.

De beklaagde M. A.-K. werd bij vonnis van 13 oktober 2016 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer) veroordeeld wegens gelijkaardige feiten (mensensmokkel) tot een hoofdgevangenisstraf van 10 jaar en een geldboete van 52.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen (x 6) en aldus gebracht op 312.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Er blijkt evenwel dat de beklaagde M. A.-K. hoger beroep aantekende tegen dit vonnis zodat het (nog) niet in kracht van gewijsde is getreden.

Het hof houdt bij dé beoordeling van de strafmaat dan ook geen rekening met deze veroordeling.

Aan de beklaagde M. A.-K. worden in onderhavige zaak 5 smokkelactiviteiten (x 10 slachtoffers) toegerekend.

De door de beklaagde M. A.-K. gepleegde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig. Hij maakte misbruik van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des ter erger.

De beklaagde bracht vele mensenlevens in gevaar.

De handelwijze van de beklaagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens.

De criminele handelwijze van de beklaagde kan geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde pleegde de bewezen verklaarde feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

Rekening houdende met:

- de aard en bijzondere ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en de rol van de beklaagde,
- de minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van het Rijk;
- het gebrek aan respect voor het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel en de gevolgen voor de slachtoffers,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,
- de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

is het hof van oordeel dat een hoofdgevangenisstraf van 5 jaar (in plaats van 9 jaar) en een geldboete van 1.000,00 EUR x 50 slachtoffers = 50.000,00 EUR verhoogd met 50 opdecimes en aldus gebracht op 300.000,00 EUR, die, bij gebreke van betaling binnen de bij de wet voorziene termijn (overeenkomstig art. 40 Sw.) zal kunnen vervangen worden door één

gevangenisstraf van 3 maanden passend en evenwichtig is ter bestraffing van de bewezen verklaarde feiten samen.

Deze bestraffing is op heden nog steeds absoluut noodzakelijk om hem tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde acht het hof het opleggen van een straf met gewoon uitstel of deels met gewoon uitstel in hoofde van de beklaagde evenwel geenszins gepast. Er is geen reden om gewoon uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen.

Het hof is immers van oordeel dat gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn roi te dezen; het opleggen van een maatschappelijke terechtwijzing onder de vorm van een hoofdgevangenisstraf die volledig effectief is en een geldboete die volledig effectief is absoluut noodzakelijk is.

Het hof houdt bij de bepaling van de geldboete ook rekening met het feit dat de bewezen verklaarde feiten na 01 januari 2012 doch vóór 01 januari 2017 werden gepleegd, datum waarop artikel 59 van de Programmawet van 25 december 2016 in werking is getreden die de Wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten heeft gewijzigd. Bij toepassing van art. 2, 2de lid Sw. dient de op te leggen geldboete aldus nog vermenigvuldigd te worden met de opdecimen die van toepassing waren ten tijde van het plegen van de feiten.

Het hof treedt de eerste rechter bij waar deze in toepassing van artikel 77 sexies (lid 1) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (thans ook met toevoeging van artikel 77 quater) de beklaagde gedurende vijf jaar onttrekt van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, met dien verstande dat waar in het bestreden vonnis staat artikel "31 Sw." dit dient te worden gelezen als artikel 31 lid 1 Sw..

4. De overtuigingsstukken

De eerste rechter heeft met betrekking tot de beklaagden A. N., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., M. A. en M. A.-K. correct geoordeeld over de overtuigingsstukken.

5. De kosten, de solidariteitsbijdrage en de bijzondere vergoeding

De kosten van de procedure in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie dienen te worden vermeerderd met kosten van telefonie (factuur met kantschrift van het openbaar ministerie gevoegd bij het dossier op 1 september 2016) en worden thans in hun geheel begroot op 26.851,97 EUR + 20,77 euro (18,88 euro + 10% (1,888 euro) = 20,768 euro, afgerond op 20,77 euro) = 26.872,74 euro.

De beklaagden A. N., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., M. A. en M. A.-K. worden niet allemaal veroordeeld wegens dezelfde feiten. De beklaagde M. A. D. wordt ook veroordeeld voor de feiten voorwerp van de tenlastelegging B.

De beklaagden A. N., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., M. A. en M. A.-K. worden thans veroordeeld tot elk 1/13 van die kosten, verstaan zijnde dat deze kosten in hoofde van elk van deze beklaagden ondeelbaar werden veroorzaakt door de lastens hen bewezen verklaarde feiten.

De beklaagde M. A. D. wordt veroordeeld tot de eigen kosten van onderhavige beroepsprocedure (procedure verzoek tot voorlopige invrijheidstelling), gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 24,00 EUR + 2,40 EUR (10%) 26,40 EUR.

De kosten van onderhavige beroepsprocedure gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 138,00 EUR (afschrift vonnis) worden ten laste gelaten van de Belgische Staat.

De overige kosten van onderhavige beroepsprocedure worden begroot op 1.113,73 EUR.

De beklaagden A. N., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., M. A. en M. A.-K. worden veroordeeld tot het betalen van elk 1/10 van deze overige kosten van onderhavige beroepsprocedure gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en in hun geheel begroot op 1.113,73 EUR, verstaan zijnde dat deze kosten in hoofde van elk van deze beklaagden ondeelbaar werden veroorzaakt door de lastens hen bewezen verklaarde feiten;

De beklaagden B. A. A. en B. A. die afstand deden van hoger beroep en de beklaagde I. S. B. wiens hoger beroep onontvankelijk wordt verklaard worden eveneens veroordeeld tot het betalen van elk 1/10 van deze overige kosten van onderhavige beroepsprocedure gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en in hun geheel begroot op 1.113,73 EUR.

Gelet op de veroordeling van de beklaagden A. N., O. S., F. G. S., A. S.-A. en M. A.-K. tot een correctionele hoofdstraf, werden zij door de eerste rechter terecht verplicht tot betaling van de bijdrage aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 en K.B. van 18 december 1986), dewelke bij art. 1 van het KB van 31 oktober 2005 (BS 07 december 2005) op 25,00 EUR werd bepaald, doch die thans krachtens de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (met ingang van 01 januari 2017) met 70 opdecimen moet worden vermeerderd en thans aldus telkens wordt gebracht op 200,00 EUR, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, deze bijdrage immers een eigen aard hebbende en geen straf zijnde zodat art. 2, 2de lid Sw. hierop niet van toepassing is.

Aangezien de beklaagde M. A. D. twee maal wordt veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf wordt hij verplicht omstwee maal de hoger bedoelde bijdrage van 200,00 EUR te betalen.

Gelet op het feit dat ten aanzien van de beklaagde M. A. toepassing van artikel 65, lid 2 Sw (opsiorping - vonnis van 13 oktober 2016 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer) werd aanvaard) en dat de beklaagde M. A. reeds bij bedoeld vonnis werd verplicht om een bijdrage te betalen aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders is er geen grond meer om hem thans nog eens bijkomend daartoe te verplichten.

De beklaagden A. N., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., M. A. en M. A.-K. zijn elk gehouden tot het betalen van de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure (zie art. 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door art. 1 van het koninklijk besluit van 13 november 2012, B.S. 29 november 2012), die thans, na indexatie (zie de omzendbrief 131quater (ns), B.S. 1 maart 2013), 51,20 EUR bedraagt.

6. Op burgerlijk gebied

6.1

De eerste rechter veroordeelde de beklaagden Aiad Tariq (thans niet inzake), A. N., I. S. B., B. A. A., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., B. A., M. A., S. A. (thans niet inzake), Shamal Zorab (thans niet inzake) en M. A.-K. hoofdelijk tot het betalen aan de burgerlijke partij van een definitieve morele schadevergoeding van 1,00 EUR en de kosten daarin te begrijpen een rechtsplegingsvergoeding van 165,00 EUR.

Het hof oordeelt binnen de perken van de ontvankelijke hoger beroepen enkel nog op burgerlijk gebied ten aanzien van de beklaagden F. G. S. en A. S.-A..

De burgerlijke partij vraagt thans bevestiging van het bestreden vonnis.

De bewezen verklaarde feiten van mensensmokkel lastens de beklaagde F. G. S. en de beklaagde A. S.-A. staan in oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De bewezen verklaarde feiten hebben schade toegebracht aan de doelstellingen die de burgerlijke partij nastreeft waaronder de bestrijding van mensensmokkel.

Er kan worden aangenomen dat de burgerlijke partij morele schade heeft geleden.

De beklaagden F. G. S. en A. S.-A. zijn aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade solidair met de door de eerste rechter solidair medeveroordeelde beklaagden te vergoeden.

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof komt een morele schadevergoeding van 1,00 EUR rechtmatig en billijk voor zodat dit bedrag ook door het hof wordt toegekend.

Gelet op de veroordeling van de beklaagden F. G. S. en A. S.-A. tot het betalen van een schadevergoeding aan de burgerlijke partij worden zij solidair met de door de eerste rechter solidair medeveroordeelde beklaagden veroordeeld tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding (forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij) als bedoeld in artikel 1022 Ger. W. (artikel 162 bis en 194 Sv.).

De rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg werd door de eerste rechter correct begroot op 165,00 EUR.

Voor onderhavige beroepsprocedure wordt de rechtsplegingsvergoeding waartoe de beklaagden F. G. S. en A. S.-A. solidair worden veroordeeld om te betalen aan de burgerlijke partij, bepaald op 180,00 EUR (na 1 juni 2016 na indexatie)

6.2

De overige burgerlijke belangen werden terecht door de eerste rechter ambtshalve aangehouden in toepassing van artikel 4 V.T. Sv..

OP DEZE GRONDEN, het hof,

rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op de hierboven aangehaalde wetsbepalingen en deze door de eerste rechter aangehaald en de artikelen

- 24 van de wet van 15 juni 1935,
- 2, 3, 31 eerste lid, 40, 65, 66, 83 van het strafwetboek,
- 1, 77 bis, 77 quater r, 2°, 4°, 6°, 77 quinquies 2°, 77 sexies en 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,
- 203, 204, 206, 210 en 211 van het wetboek van strafvordering,

al deze wetsbepalingen door de voorzitter ter zitting van heden aangeduid;

Decreteert de afstand van het hoger beroep van B. A. A.;

Decreteert de afstand van het hoger beroep van B. A. en decreteert de afstand van het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de beklaagde B. A.;

Verklaart het hoger beroep van de beklaagde I. S. B. onontvankelijk.

Verklaart het hoger beroep van de beklaagde M. A. aangetekend bij verklaring ter griffie van de gevangenis, gelet op zijn ontvankelijk hoger beroep. van 13 mei 2016, onontvankelijk.

Verklaart de overige hoger beroepen ontvankelijk en beslissend binnen de perken van al de ontvankelijke hoger beroepen en zoals omschreven in de respectieve grievenformulieren en zoals ter terechtzitting van het hof nader gespecificeerd/beperkt en de ambtshalve opgeworpen grieven,

Op strafrechtelijk gebied

Vult de tenlastelegging A aan als volgt: "Als daders, ofwel om het misdrijf te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen,

misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt";

Verbeterd de tenlastelegging A in die zin, namelijk dat waar staat: "... de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van 'zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, ...", dit dient te zijn: "... de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, ...";

Bevestigt het bestreden vonnis, binnen de perken van de ontvankelijke hoger beroepen, op grond van de hogere motieven en hiermee niet tegenstrijdige motieven van de eerste rechter, met dien verstande en deze wijzigingen:

Met betrekking tot de beklaagde A. N.:

dat de tenlastelegging A dient te worden gelezen en begrepen zoals thans aangevuld en verbeterd en dat waar staat dat de beklaagde A. N. schuldig wordt verklaard aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A, dit dient te worden gelezen en begrepen als aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot beloop van 32 smokkeltransporten;

dat waar de beklaagde A. N. gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, dit dient te worden gelezen als de in artikel 31 lid 1 Sw. genoemde rechten;

dat waar de beklaagde A. N. wordt verplicht tot het betalen van de bijdrage aan het slachtofferfonds (art. 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 en K.B. van 18 december 1986), deze bijdrage thans krachtens de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (met ingang van 01 januari 2017) met 70 opdecimen moet worden vermeerderd en aldus wordt gebracht op 200,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde O. S.

dat de tenlastelegging A dient te worden gelezen en begrepen zoals thans aangevuld en verbeterd en dat waar staat dat de beklaagde O. S. schuldig wordt verklaard aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A, dit dient te worden gelezen en begrepen als aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot beloop van 7 smokkeltransporten;

dat waar de beklaagde O. S. gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, dit dient te worden gelezen als de in artikel 31 lid 1 Sw. genoemde rechten;

dat waar de beklaagde O. S. wordt verplicht tot het betalen van de bijdrage aan het slachtofferfonds (art. 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 en K.B. van 18 december 1986), deze bijdrage thans krachtens de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25

december 2016 (met ingang van 01 januari 2017) met 70 opdecimen moet worden vermeerderd en aldus wordt gebracht op 200,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde F. G. S.

dat de tenlastelegging A dient te worden gelezen en begrepen zoals thans aangevuld en verbeterd en dat waar staat dat de beklaagde F. G. S. schuldig wordt verklaard aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A, dit dient te worden gelezen en begrepen als aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot beloop van 5 smokkeltransporten;

dat waar de beklaagde F. G. S. gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, dit dient te worden gelezen als de in artikel 31 lid 1 Sw. genoemde rechten;

dat waar de beklaagde F. G. S. wordt verplicht tot het betalen van de bijdrage aan het slachtofferfonds (art. 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 en K.B. van 18 december 1986), deze bijdrage thans krachtens de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (met ingang van 01 januari 2017) met 70 opdecimen moet worden vermeerderd en aldus wordt gebracht op 200,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde A. S.-A.

dat de tenlastelegging A dient te worden gelezen en begrepen zoals thans aangevuld en verbeterd en dat waar staat dat de beklaagde A. S.-A. schuldig wordt verklaard aan de feiten omschreven onder de hierboven vermeide tenlastelegging A, dit dient te worden gelezen en begrepen als aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot beloop van 19 smokkeltransporten;

dat de aan de beklaagde A. S.-A. opgelegde hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar;

dat waar de beklaagde A. S.-A. gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, dit dient te worden gelezen als de in artikel 31 lid 1 Sw. genoemde rechten;

dat waar de beklaagde A. S.-A. wordt verplicht tot het betalen van de bijdrage aan het slachtofferfonds (art. 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 en K.B. van 18 december 1986), deze bijdrage thans krachtens de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (met ingang van 01 januari 2017) met 70 opdecimen moet worden vermeerderd en aldus wordt gebracht op 200,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde M. A. D.

dat de tenlastelegging A dient te worden gelezen en begrepen zoals thans aangevuld en verbeterd en dat waar staat dat de beklaagde M. A. D. schuldig wordt verklaard aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A, dit dient te worden gelezen en

begrepen als aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot beloop van 45 smokkeltransporten;

dat waar de beklaagde M. A. D. gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, dit dient te worden gelezen als de In artikel 31 lid 1 Sw. genoemde rechten;

dat dat waar de beklaagde A. N. wordt verplicht tot het betalen van twee maal de bijdrage aan het slachtofferfonds (art. 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 en K.B. van 18 december 1986), deze bijdragen thans krachtens de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (met ingang van 01 januari 2017) telkens met 70 opdecimen moeten worden vermeerderd en aldus telkens worden gebracht op 200,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde M. A.

dat de tenlastelegging A dient te worden gelezen en begrepen zoals thans aangevuld en verbeterd en dat waar staat dat de beklaagde M. A. schuldig wordt verklaard aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A, dit dient te worden gelezen en begrepen als aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot beloop van 25 smokkeltransporten;

dat wordt vastgesteld dat de bewezen verklaarde feiten onder eenzelfde eenheid van opzet werden gepleegd als de feiten waarvoor de beklaagde M. A. werd veroordeeld bij in kracht van gewijsde getreden vonnis van 13 oktober 2016 van van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer), doch dat de bij voornoemd vonnis van 13 oktober 2016 opgelegde straf, met name een hoofdgevangenisstraf van 8 jaar en een geldboete van 53.500,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes en aldus gebracht op 321.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden een **onvoldoende bestraffing** oplevert voor al de feiten samen en;

dat de beklaagde M. A. voor al de feiten samen bijkomend en bovenop de voormelde opgelegde straffen wordt veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 5 jaar en een geldboete van 125.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes en aldus gebracht op 750.000,00 EUR, die bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn (overeenkomstig artikel 40 Sw.) zal mogen vervangen worden door de reeds bij het vonnis van 13 oktober 2016 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken (60ste kamer) voorziene gevangenisstraf van 3 maanden;

dat waar de beklaagde M. A. gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten deze ontzetting van de uitoefening van de genoemde rechten hem thans (gelet op de toepassing van art 65, 1° en 2° lid Sw.) geen bijkomende ontzetting meer kan worden opgelegd;

dat (gelet op de toepassing van art 65, 1° en 2° lid Sw.) aan de beklaagde M. A. thans geen bijkomende verplichting tot het betalen van de bijdrage aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders meer kan worden opgelegd;

Met betrekking tot de beklaagde M. A.-K.

dat de tenlastelegging A dient te worden gelezen en begrepen zoals thans aangevuld en verbeterd en dat waar staat dat de beklaagde M. A. K. schuldig wordt verklaard aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A, dit dient te worden gelezen en begrepen als aan de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot beloop van 5 smokkeltransporten;

dat de aan de beklaagde M. A.-K. opgelegde hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 5 jaar;

dat waar de beklaagde M. A.-K. gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. genoemde rechten, dit dient te worden gelezen als de in artikel 31 lid 1 Sw. genoemde rechten;

dat waar de beklaagde M. A.-K. wordt verplicht tot het betalen van de bijdrage aan het slachtofferfonds (art. 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 en K.B. van 18 december 1986), deze bijdrage thans krachtens de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (met ingang van 01 januari 2017) met 70 opdecimen moet worden vermeerderd en aldus wordt gebracht op 200,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagden A. N., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., M. A. en M. A.-K. wat betreft de kosten van de procedure in eerste aanleg:

dat de kosten van de procedure in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie thans in hun geheel worden begroot op 26.872,74 EUR en dat de beklaagden A. N., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., M. A. en M. A.-K. thans worden veroordeeld tot het betalen van elk 1/13 van die kosten.

* * *

Veroordeelt de beklaagde M. A. D. tot de eigen kosten van onderhavige beroepsprocedure (procedure verzoek tot voorlopige invrijheidstelling), gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 24,00 EUR + 2,40 EUR (10%) = 26,40 EUR;

Laat de kosten van onderhavige beroepsprocedure gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 138,00 EUR (afschrift vonnis) ten laste van de Belgische Staat;

Veroordeelt de beklaagden A. N., I. S. B., B. A. A., O. S., F. G. S., A. S.-A., M. A. D., B. A., M. A. en M. A.-K. tot het betalen van elk 1/10 van de overige kosten van onderhavige beroepsprocedure gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en in hun geheel begroot op 1.113,73 EUR.

Op burgerlijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in de mate dat het aangevochten werd.

Veroordeelt de beklaagden F. G. S. en A. S.-A. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migrantenstromen, de bescherming van de

grondrechten en de strijd tegen mensenhandel van de kosten op burgerlijk gebied van onderhavige beroepsprocedure daarin te begrijpen een rechtsplegingsvergoeding van 180,00 EUR.

(...)

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **zes februari tweeduizend zeventien**

waarbij de voorschriften van artikel 195 van het Wetboek van. Strafvordering werden nageleefd

Aanwezig:

E. T.,	kamervoorzitter,
J. L.,	raadsheer,
A. S.,	raadsheer,
F. D.,	advocaat-generaal;
A. K.,	griffier.

Not. Nr. 2016/NT/496

HET HOF VAN BEROEP TE GENT, zesde KAMER,

rechtdoende in correctionele zaken;

Gezien het vorenstaand arrest, op heden uitgesproken;

Gelet op de vordering van het openbaar ministerie strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde:

A. D. M. A.,

geboren te Bagdad (Irak) op (...),

van Iraakse nationaliteit,

ingeschreven te (...)

ter zitting verklaard adreswijziging te hebben aangevraagd voor (...)

roepnaam "M./A. J."

De veroordeelde is ter terechtzitting niet aanwezig, noch iemand voor hem;

Het hof stelt vast dat er redenen bestaan om te vrezen dat de veroordeelde zou pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de straf, hem bij voormeld arrest opgelegd en welke één jaar hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf inhoudt, nu hij beseft hoe zwaar justitie aan de gepleegde feiten tilt;

Gezien de artikelen

- 33 van de Wet van 20 juli 1990;

- 24 van de Wet van 15 juni 1935;

BEVEELT DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE.

Dit alles in het Nederlands, behoudens waar anders vermeld;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **zes februari tweeduizend zeventien**.

Aanwezig:

E. T., kamervoorzitter,

J. L., raadsheer,

A. S., raadsheer,

F. D., advocaat-generaal;

A. K., griffier.

HET HOF VAN BEROEP TE GENT, zesde KAMER,

rechtdoende in correctionele zaken;

Gezien het vorenstaand arrest, op heden uitgesproken;

Gelet op de vordering van het openbaar ministerie strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde:

A.-K. M. A. A.,

geboren te Syrië op (...),

van Syrische nationaliteit,

roepnaam "M.",

zonder gekende woon-of verblijfplaats in het Rijk,

Gehoord hieromtrent de veroordeelde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester L. M., advocaat te Gent, in de plaats van meester Mr C. L. en Mr D. D. Q., beiden advocaat te Brussel,

Het hof stelt vast dat er redenen bestaan om te vrezen dat de veroordeelde zou pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de straf, hem bij voormeld arrest opgelegd en welke één jaar hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf inhoudt, nu hij beseft hoe zwaar justitie aan de gepleegde feiten tilt en hij geen gekende woon-of verblijfplaats heeft;

Gezien de artikelen

- 33 van de Wet van 20 juli 1990;

- 24 van de Wet van 15 juni 1935;

BEVEELT DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE.

Dit alles in het Nederlands, behoudens waar anders vermeld;

Aldus uitgesproken in open bare terechtzitting van **zes februari tweeduizend zeventien.**

Aanwezig:

E. T., kamervoorzitter,

J. L., raadsheer,

A. S., raadsheer,

F. D., advocaat-generaal;

A. K., griffier.

Kopie

Afgeleverd aan: mr. Q. P.

Ref. 9269- FEDERAAL MIGRATIECENTRUM

(...)

K. D.

griffier-hoofd van dienst